

Míorúilt Fola an Naoimh
Gottes Jesus Christus,

*An dara ceann bunaidh le
Athair Gebhard Maria OCD i
Regensburg (1.)*

*a tharla in Roünlben i 1952
mar Chorp Eocairisteach Chríost.*

*Is míorúilt naofa é go bhfuil an
Tríonóid Naofa*

*Dia, an tAthair, an Mac agus an Spiorad Naomh
a bhronn an Tríonóid*

*Naofa Dia, an
a e Menschen.*

agus an Spiorad

*Naomh orainn ar
son gach duine*

Athair Gebhard Maria Heyder OCD

Tugaimid onóir, moladh agus grá don Tríonóid Naofa
Uilechumhachtach, † an tAthair, an Mac agus an Spiorad
Naomh.

A Fhuil Naofa Chríost, saor sinn ó ár bpeacaí.

Tá an comhartha seo ó Dhia do gach duine.

Thug an Dia Naofa é féin ar íobairt ar son shláine na ndaoine uile, ionas go mbeadh an bheatha shíoraí acu agus go dtiocfaidh siad isteach i bparthas.

Is é féin ár nDia Naofa, Íosa Críost, a thugann é féin don chine daonna sa Chomhartha Naofa le feoil agus fuil, corp agus anam, diagacht agus daonnacht, i láthair go fírinneach agus go fírionnach. Dá bhrí sin, ní mór do na fíodhaofa an tSacraimint Naofa a ghlacadh le croí glan, agus patrún a úsáid ionas nach dtitfidh aon cáithnín ar an talamh. Óir tá an Dia Naofa i láthair fiú sna cáithníní is lú.

Ar feadh 30 bliain, d'fhan an tAthair Gebhard Maria go humhal agus go foighneach, agus ina dhiaidh sin d'fhoilsigh sé an leabhrán 'Comhartha Dé' ionas go ndéanfaí ómós do Mhíorúilt Fola na hEocairiste.

Agus 40 bliain i ndiaidh an Athar Gebhard Maria, d'fhoilsíomar Comhartha Rodalben, toisc go bhfuil sé chomh tábhachtach sin.

Agus rinneamar cuntas an Athar Gebhard Maria ar fáil le léamh ar líne.

Dúirt an Mhaighdean Bheannaithe Muire faoin Míorúilt Eocairisteach Fola: "An féidir le mo Mhac níos mó a thabhairt ná mar a thug Sé anseo? Don dara huair, dhoirt Sé a Fhuil Naofa Phraghasach go sofheicthe ar son shlánú anamacha."

Anois an t-am é go dtiocfadh an fhírinne chun solais.

Tá an míorúilt is mó, is fíre agus is luachmhaire de Dhia Naofa, Íosa Críost, ár Rí agus ár Slánaitheoir, tábhachtach do gach duine ar fud an domhain.

Táimid go léir a fhaigheann an Chomaoineach Naofa le Fola – is é sin, an Dia beo i bhfeoil agus i nfolá, i gcorp agus i n-anam – i láthair sa Sacraimint Naofa.

Ní gá dúinn an tOighear Naofa a thumadh i gcalas na Fola Preisiúla, mar go bhfuil Fuil Chríost i láthair cheana féin sa Sacraimint tar éis na Coisrice.

Sin an fáth a bhfuil sé go maith Comaoineach a ghlacadh ar an teanga i gcónaí, chun glóire na Tríonóide Naofa.

Tá an leabhrán beag seo curtha ar fáil againn le go léifidh gach duine é.

Tá gach rud scríofa ag an Athair Gebhard Maria sa bhileog 'Comhartha Dé'.

Caithfidh an tAthair Naomh an comhartha a aithint. Ionann sin is a mbeidh an Slánaitheoir, lena Fhuil Luachmhar, á adhradh agus á urramú sa Sacraimint, anois agus go deo.

www.gnadenvolle-gebete.de

Samhain 2025

Scríofa ag Julijana Ebert agus
Bernhard Koppenhagen

Ráiteas an údair

I ndiaidh fhodhlí na Comhdhála don Teagasc Creidimh, a d'fhorghas an Pápa Proinsias VI agus a d'fhoilsigh sé san A.A.S. 58/16 an 29 Nollaig 1966, ceadaítear scríbhinní ar theagmhais nó ar nochtuithe a fhoilsiú gan imprimatur – is é sin, gan údarú eaglaisí chun iad a phriontáil. Dearbhaíonn an t-údar/eagarthóir, trí na teachtaireachtaí seo a fhoilsiú, nach bhfuil sé ar intinn aige réamhbhreithiúnas a thabhairt ar bhreithiúnas na hEaglaise.

Eagarthóir an chéad eagrán: An tAthair Gebhard Heyder OCD
Céad eagraí clóite sa bhliain 1982
Cóipcheart faoi sheilbh ag St. Raphael-Verlag, Ulm, Marienstraße 9

Athchló údaráithe den dara heagraí 2004 Clóite ag:
DRUCKEREI Joh. van Acken, 47800 Krefeld Foilsitheoir agus
cóipcheart:
Joachim Pache, 47839 Krefeld, Von-Harff-Straße 34

Zeichen Gottes

**Die heilige Eucharistie
ist das Herz- und Kernstück
unseres Glaubens**

Réamhrá don 2ú heagrán

Thionóladh an 48ú Comhdháil Eocairisteach Dhomhanda in Guadalajara (Meicsiceo) sa bhliain 2004 ar iarratas an Aithreach Naomh Eoin Pól II. Ba é an téama a bhí aici: 'An tEocairist, Solas agus Beatha don Mhílaois Nua.'

Sa bhliain 1881, tionóladh an chéad Chomhdháil Eocairisteach i Lille (an Fhrainc). Níor tháinig an tionscnamh dó seo ó Phápa ná ó easpag, ach ó bhean a raibh grá domhain aici don Eocairist ina croí agus a bhí buartha go raibh an chreideamh san Eocairist beagnach imithe in éag de thoradh Réabhlóid na Fraince. D'aithin Emilie Tamisier (1834–1910) an ról lárnach atá ag an Eocairist agus í ag déanamh oilithreachtaí chuig na láithreacha inar tharla míorúiltí Eocairisteacha. Cuireann sé seo i gcás géar brí agus tábhacht na míorúiltí Eocairisteacha. Bhronn Dia iad ar an Eaglais lena dheimhniú go bhfuil áit lárnach ag an Eocairist.

Aon uair a bhí an rúndiamhair mhór seo faoi bhagairt thromchúiseach de bharr forbairtí míthreoracha i gcleachtas na hEaglaise nó de bharr easpa creidimh agus ómóis, d'fhreagair Dia trí chomharthaí speisialta. Dá bhrí sin, ní sheasann míorúiltí Eocairisteacha i dteannta rúndiamhair na hEocairiste, agus níor cheart breathnú orthu ar leithligh uaithi, ná fiú iad a ómósú mar ionad di. A mhalairt ar fad, iontu deimhnítear go coincréiteach agus go beoga fírinne i bhfolach shacraimint an Ailtéir.

Má tá míorúiltí Eocairisteacha bronnta ag an Tiarna arís agus arís eile ar a Eaglais le linn a stair dhá mhíle bliain, is amhlaidh atá sé toisc gurb í an Eocairist Naofa an brionntanas is mó a d'iontaigh sé ar a Eaglais go dtí go dtiocfaidh sé ar ais.

Is í an Eocairist croí agus anam na hEaglaise.

Joachim Pache, Grúpa
Urnaí Muireach Krefeld, Krefeld

Urnaí chun an Fola Phraghasaigh

I nAinm na Fola Praghais, tagaim chugat, a Íosa,
chun iarraidh ort, chun impí ort, chun achainí a
dhéanamh ort.

Cé go bhfuil an chuma ar an scéal go ndiúltaíonn
Tú do mo ghuíonna, ní fhágfaidh mé do chosa fola-
lonnaithe go dtí go gcloisfidh Tú mé.

Tá an iomarca grásta, an iomarca trócaire,
sruthlaithe chugam cheana féin ó do chréachtaí,
ionas nach gcuirfinn mo mhuinín, go dtí an
deireadh thiar thall, i n-éifeachtacht
de D'Fhuil Naofa Luachmhar. Dá bhrí sin, a Dhia Naofa Íosa
Críost, trí do sheacht doirteadh fola, trí gach braon den
phraghas is naofa sin a íocadh ar son mo fhuascailte, agus
trí dheora D'Mháthar Neamhloitithe, impím agus
guidhm ort éisteacht le m'urnaí.

A Mhuire Naofa, Foinse na Fola Preasúra, impím ort, ná lig
don deis seo imeacht gan glóir a thabhairt don Fhuil
a choinnigh gan smál thú. **Amen.**

Déanaimid achainí ort, a Dhia Tríonóideach Uilechumhachtach Naofa,
† A Athair, a Mhic agus a Spioraid Naoimh, tarfaidh sibh i gcabhair bhur
seirbhíseach, a fuair sibh saor le bhur n-
Fhuil.

'Sine sanguinis effusione non fit remissio.'

Gan doilteadh fola níl aon
" (Eabhraigh 9:22).

Réamhrá

Tá ciúnas tríocha bliain idir imeachtaí an tsaoil agus an fhoilseachán seo. Maidir leis an 'fianaise' agus an doiciméadú grianghrafach sa saothar seo, d'fhéadfaí an véarsa bíobalta a chur i bhfeidhm, oiriúnaithe do chomhthéacs na staire comhaimseartha: 'An méid atá ar eolas againn, sin a labhraímid; agus an méid atá feicthe againn, sin a thugaimid mar fhianaise; ach ní ghlacann sibh lenár bhfianaise' (Eoin 3:11).

Bhí taithí an údair cosúil le taithí an salmóra: 'Fad is

Bhí mé i mo thost (cuireadh iachall orm fanacht i mo thost), d'fháisceadh mo chnámha féin. Ansin dúirt mé liom féin: 'Anois admhóidh mé é.' Agus tá do chiontacht bainte díom agat" (cf. Salm 31:3–5).

Anois agus bacainní áirithe bainte, is é teachtaireacht an rúin ghrásta seo a gcúrsa a ghlacadh gan bhac agus, i gcomhréir lena nádúr, creideamh Eocairisteach agus muinín as an Mhaighdean Bheannaithe Muire agus a hidirghuí ar son an ghrásta a neartú i gcroíthe na léitheoirí.

Ós rud é go bhfuil gaolta den phearsa carismatach atá i gceist fós beo, ní thugtar na hainmneacha agus na háiteanna ábhartha ach i bhfoirm monagram, cé go bhfuil siad taifeadta ina n-iomláine ag an údar go hiomlán.

Cé is moite de thuairisc ghrianghraf in 'Neue Illustrierte', Köln, 20 Lúnasa 1952 – Iml. 7, Uimh. 34, Ich. I–9, cúpla alt le Bráthair

J. W., nóta gairid in 'Vox fidei', Feabhra 1982, agus tagairt chosúil sa leabhar le Franz Weiss, *Gottes Blut* (Christiana-Verlag, 1975),

II. 73–82, níor foilsíodh faic faoin eachtra reiligiúnach seo. Tá súil leis go spreagfaidh an leabhrán beag seo imleabhar forlíontach cuimsitheach lá éigin. Regensburg, ar Fhéile Aimsiú na Croise, 1982 An tÚdar

Beannacht duit, A Fhuil Naofa Phraghasach, tar
agus tabhair leas dúinne agus do na
hanamacha bochta!

I. An bhfuil oibreacha carismatacha na grásta ón Spiorad Naomh fós ag obair sa lá atá inniu ann?	6
II. Fola Íobairteach in Adhradh Diaga an Bhíobla	7
1. Sa Sean-Chonradh: ó Áibhéil go hEagráid na hÉigipte	7
2. Íobairtí fola an Chonartha ag Sinai	8
3. Dílthe liotúirgeacha a rialaíonn ofráilte fola sa Teampall	8
4. An fhuil íobairteach sa Chúnant Nua.	8
III. Beathaisnéis ghearr ar an AEW a bhfuil bua carismatach aige	11
IV. Tuarascáil ar bhunús an 'Chomhartha Fola' le doiciméadú grianghrafadóireachta barántúil.	16
1. Ullmhúcháin deiridh	16
2. Ar an mbealach go láthair na taibhse	16
3. Fáilte i bhforais taobh thiar den reilig	19
4. Is é an béasacht do namhaid	20
5. Léirghe oíche ar fhoirgneamh Wfk	21
6. Tús an imeachta carismatach	22
7. I bhfís an Chéasáilte	23
8. I radharc choisíní fuilitheacha Chríost	24
9. Póg ar Chosa an tSlánaitheora ar an gCrois	25
10. An éadach lín a thíolacadh don Mhaighdean Bheannaithe Muire le pógadh	26
11. Súil siar ar na hadhróirí sa teach	27
12. An uair mhór an ghrá chroistithe	28/29
13. Fearg ifrin; scaoiltear urchair trí na sluaite adharthaigh	30
14. Ag an gcéad radharc ar an tsiombail sna flaithis	31/32
15. An tionchar ar an slua adhartha	33
16. I bhfís aoibhinn na comhartha sna flaithis	34
17. I gcomhthoil chiúin	35
18. 'Arán na Beatha' ó lámh aingil go cara de chuid an AEW	36
19. Faigheann AEW fiú arán na bhflaitheas ó lámha na n-aingeal.	37
20. An comhartha neamhaí i lánfheictheacht	38
21. Ag fanacht le himeacht Bhanríon na bhFlaitheas	39
22. I bhfís aoibhinn Mháthair Dé	40
23. Teachtaireacht shólaimte ón Neamh	41
24. Athscríbhinn deiridh den teachtaireacht neamhaí agus slán	42
25. Finnéithe nach n-insíonn bréag	44
26. Teach an teaghlaigh mar a fheictear ón tsráid	45
27. Cuntas gairid ar na blianta deireanacha de shaol an AEW	46
V. Cur síos ar thoisí an deilbhín fola agus a chuid páirteanna	48
VI. Iarracht ar anailís mhatamaiticiúil agus gheoiméadrach ar an gcomhartha fola	
1. Ciorcal timpeall ar an tsiombail fola iomlán le dhá cheann inscríofa triantáin chothromleataobhacha agus pointe trasnaithe ag siombail an Óstaigh.	49
2. An 'Cóimheas Órga'	49
3. Ceathairshleas i gcruth aráin naofa, trasnuithe ag cros	50
VII. Marc fola R. agus an tréibhlíod eclsleiseach	51
VIII. Liotúin agus paidreacha i honóir na Fola Preasiúla	53

IX. Aifreann Naofa i nOnóir don Fhuil Phrasach	56
X. Iarscibhinn	59
1. Gaireo den smál fola le mionsonraí de na patrúin gheoiméadracha	59
2. An dá chruth chaláis stílithe a díorthaíodh go geoiméadrach	60
3. Plean urláir do spás naofa	61
4. Calas	62
5. Cupán Comaoine	63
6. Grianghraif le AEW	64

A Thríonóide Naofa Uilechumhachtaigh,
 D'ainmnigh Tú d'Aon-ghin Mhac mar Shlánaitheoir an
 domhain agus ba mhian leat athmhuintearas a dhéanamh
 linn trína Fhuil; impímid ort, mar sin, go ligfidh Tú dúinn
 ómós a thabhairt do phraghas ár slánaithe agus, faoi
 chosaint a chumhachta ar olc an tsaoil seo, go mbainfimid
 taitneamh as a thoradh go deo ar neamh: tríd,
 ár Rí agus ár Slánaitheoir, A Dhia Naofa Íosa Críost, ár dTiarna.
Amen.

I. An bhfuil oibreacha carthanaíocha na grásta den Spiorad Naomh fós ag obair sa lá atá inniu ann?

'Tá an Chríostaíocht éirithe fuar anseo'—leis an nóta tráchtta seo, d'fhág pastor Afracach slán tar éis trí bliana go leith de mhinistreacht shealadach i bpopal Protastúnach sa Bhaváir (MZ Uimh. 73; 27–28 Feabhra 1982). Dá bhrí sin, ghlac an cléireach dubh an fhrása seo go toiliúil, frása a fhaightear sa phaidir laethúil do Fhéile Stigmata Naomh Proinsias (Sean-Aifreann, 17 Meán Fómhair): 'Frigescente mundo... Agus an domhan ag tosú ag fuarú, d'athnuachain Tú, a Thiarna, stigmata do Pháis ar chorp Naomh Proinsias, chun ár gcroíthe a athlasadh arís le grá duit."

D'fhéadfaí a fhiafraí an bhféadfadh an Spiorad Naomh, a gheall Críost dá Eaglais mar neart agus mar sólás (Lúcás 24:49; Eoin 4:25–26) nach bhféadfadh an Spiorad Naomh, a gheall Críost dá Eaglais mar neart agus mar sólás (Lúcás 24:49; 1 Tiomóid 4:1), é féin a léiriú freisin, inár linn féin, i 'comharthaí agus stigmata' seachtracha, infheicthe, i bhfianaise go bhfuil an éagcráifeacht scaipthe go fiáin, go bhfuil an grá éirithe fuar i go leor daoine, agus go bhfuil na 'laethanta deireanacha' sin tagtha chun solais go soiléir, a bhfuil sé ráite go follasach ag an Spiorad fúthu go 'dtuitfidh a lán daoine uaidh' (Matha 24:12; 1 Tim 4:1). Thairis sin, nuair a dhearbhaíonn Críost dúinn go gcuirfidh an Spiorad Naomh, Abhcóide Dé ar son a Eaglaise, 'an chiontacht ar an saol maidir leis an peaca, agus leis an gceartas, agus leis an mbreithiúnas' (Eoin 16:7–8), ní féidir é seo a thuiscint ach mar chiall go rachaidh an Spiorad chun cinn i gcoinne an tsaoil i rith aois iomlán na slánaithe, ní hamháin le linn na ré aspalaithe mar a thugtar uirthi, ach go n-oibreoidh sé trína gníomhartha neamhghnácha grásta, trína gharbháistí—comharthaí agus iontais atá le feiceáil go seachtrach—trína gcuirfear neart ar an saol, ar dhaoine saolta agus, ní nach ionadh, ar Chríostaíocht thuata, in éineacht lena múinteoirí agus lena buannaigh, sa fhíorchreideamh i gCríost agus ina shaothar fuascailte, nó chun iad a thabhairt ar ais chuige. Is bronntanais shaora den Spiorad Naomh iad na buanna carismatacha, neamhspleách ar mhéid an duine. Is comharthaí agus rabhaidh iad ó neamh do chine daonna atá easnamh creidimh air, ag glaoch orthu filleadh ar Chríost agus ar a Shoiscéal. Agus é ag fágáil slán, gheall Íosa dá dheisceabail – agus tríothu dá Eaglais iomlán sa todhchaí: 'Beidh na comharthaí seo ag gabháil leo siúd a chreideann: i m'ainm déanfaidh siad deamhain a ruaigeadh agus labhróidh siad i dteangacha nua. Tógfaidh siad nathracha, agus má ólaíonn siad aon ní marfach, ní dhéanfaidh sé dochar dóibh. Cuirfidh siad a lámha ar na daoine tinn, agus tiocfaidh biseach orthu' (Mk 16:17–18). Chun an gealltanais seo a dheimhniú, deirtear ar aghaidh: 'Chuaigh siad amach agus thug siad an tsoiscéal ar fud na háite. Agus d'oibrigh an Tiarna in éineacht leo agus dheimhnigh sé an teachtaireacht trí comharthaí agus iontais' (Mk 10:20).

II. An fhuil íobairíoch in adhradh bíobalta na h

1. Sa Sean-Chonradh, ó Áibél go hEagráin as na hÉigipte

Insíonn an chéad chuntas bíobalta ar adhradh Dé trí ofráil dúinn: 'Thairg Áibél cuid de chéadpháistí a thréada. Agus thug an Tiarna aithne bhreá do Áibél agus dá ofráil' (Gen 4:4). Dóadh an t-uain ar an altóir, agus doirtadh an fhuil íobairt a bailíodh amach ar fad

an altair. – Go gairid ina dhiaidh sin, cloisimid faoi fhráthairmharú Cain: 'D'éirigh sé suas in aghaidh a dhearthár Áibhil agus mharaigh sé é' (Gen 4:8). Dúirt an Tiarna le Cain: 'Cad a rinne tú? 'Tá fola do dhearthár ag glaoch amach orm ón talamh'" (Gen 4:10). Dá bhrí sin, déantar cur síos go hindíreach ar fhuil Áibhil mar fhuil íobairteach a ghlaonn amach chun na bhflaitheas, ní mar ghuth adhráin agus buíochais, ach mar ghlaon ar dhíoltas agus ar phionós (cf. Apac 6:9–10). Is mar seo go díreach a léirmhíníonn an tApostal é nuair a dhéanann sé comparáid idir fuil mheisiasach an tSlánaitheora agus fuil Abel a maraíodh: 'Táimid tagtha go Íosa, Meabhraitheoir an Chonartha Nua, le bheith spréite le fuil a labhraíonn focal níos fearr ná focal Abel' (Eabhraigh 12:24). Dá bhrí sin, ní hamháin gur tógáil í a uan íobartha, ach is tógáil é Ábil féin freisin, réamhchomhartha a thugann le fios go fáistineach marú agus íobairt Íosa neamhchiontach agus a fhuil íobartha. Léirítear tábhacht agus éifeacht na fola íobartha go han-suntasach le híobairt uan na Cásca ag an nEagráin

as an Éigipt: 'Tógfaidh gach duine uan gan smál dá theaghlach ... Maróidh slua iomlán chlann Iosrael é ag luí na gréine. Tógfaidh siad cuid den fhuil agus cuirfidh siad ar an dá cholún dorais agus ar an trasnán os cionn an dorais ina dtithe í ... Beidh an fhuil ar na tithe ina gcónaíonn sibh ina comhartha cosanta daoibh. 'Nuair a fheicfidh mé an fhuil' (deir an Tiarna), 'tarchuirfidh mé tharatsa. Mar sin ní bhuailfidh an phlá a thugann bás leat nuair a bhuailfidh mé tír na hÉigipte. Ní fhéachfaidh aon duine amach as doras a theach go dtí an mhaidin. Rachaidh an Tiarna tríd an tír chun an Éigipt a bhualadh. Nuair a fheicfidh Sé an fhuil ar an trasnán agus ar an dá cholún dorais, déanfaidh Sé dul thar an doras sin agus ní ligfidh sé d'aingeal an bháis dul isteach i do thithe chun buille a bhualadh oraibh" (Sci 2:4–7, 13, 22–23).

Dá bhrí sin, tháinig fuil íobartha an Uain Cháisc shiombailigh chun bheith ina 'comhartha cosanta' do phobal Dé san Sean-Tiomna. Mar sin, níos mó fós i ré mheisiasach na slánaithe, tá sé i ndán do fhuil an fhíor-Uain Cháisc agus Uan Dé, trí ómós dílis, a bheith ina 'comhartha cosanta' éifeachtach, osnádúrtha don phobal Críostaí dílis i gcruachás a linne. – Mar a chanann an Eaglais ina lúcháir bhliantúil na Cásca: 'Seo iad lúcháireanna na Cásca, nuair a mharúitear an Fheoil Phasach fhíor sin, a gcúrsálann a fhuil cuailí an dorais (croithe) na ndílis. – Cuius san-quine postes fidelium consecrantur' (Exultet).

2. Íobairt fola an Chonartha ag an g n Sinai

'Ansin d'ordaigh Maois do mhná óga chlann Iosrael ofráil dhóite a thabhairt agus ainmhithe a mharú mar ofráil shíothchána don Tiarna. Ghlac Maois leath den fhuil agus dhoirt sé í i mbabhlaí. Spraeáil sé an leath eile den fhuil ar an altóir.

Ansin ghlac sé Leabhar an Chonartha agus léigh sé os ard do na daoine é.

D'fhreagair siad: "Táimid toilteanach géilleadh do gach a bhfuil ráite ag an Tiarna." Ansin ghlac Maois an fhuil, spréigh sé ar an bpobal í agus dúirt: 'Seo fuil an chonartha a rinne an Tiarna libh ar bhonn na reachtaí seo' (Sci 24:5–8).

Ghlac Críost an frása 'fuil an chonartha' focal ar fhocal nuair a bhunaigh sé an Conradh Nua 'ina chuid fola' (Mk 14:24). De réir an chosúlachta leis an sean-chúnant, cuirtear an creidmheach sa Tiomna Nua—an Críostaí—freisin go rúndiamhrach le fuil chúnant Uan Dé sa bhaist agus sna sacraimintí eile.

Díreach mar a dearbhaíonn an chéad Phápa, Peadar, dúinn ina chéad 'litr aspalaithe': 'Ní le hairgead ná le hór a fuascladh sibh, ach le fuil phraghais Chríost, mar uan gan smál ná locht' (1 Peadar 1:18–19).

3. Dlí liotúirgeach maidir le híobairtí fola sa Teampall

Faighimid rialacháin mhionsonraithe maidir leis seo i Leabhar na Levitigh, caibidlí 1–7. Scríobhtar ann: 'Lomharfaidh an t-ainmhí íobairte os comhair an Tiarna. Ach cuirfidh mic Áirún, na sagairt, an fhuil i láthair agus spréidhfidh siad timpeall an altair í. Ansin déanfaidh an sagart an t-iomlán (den fheoil íobairt) a dhó ar an altóir, ionas gur íobairt dhóite í, íobairt tine, cumhracht thaitneamhach don Tiarna. Tabharfar an fhuil chuig an altóir le doirteadh amach uirthi. 'I gcás íobairt colúir, is amach in aghaidh thaobh an altair a fháiscfear an fhuil' (Lév 1:5, 9, 15). Is cuid riachtanach den íobairt í an fhuil, mar sin; déanann sí an chloch altair a smálú agus a choisricean, agus is amhlaidh a dhéanann sí altóir íobairte de i ndáiríre. Tá na treoracha liotúirgeacha d'íobairtí peaca an-bheo agus drámatúil: 'An duine ungha

tógfaidh an sagart cuid de fhuil an ainmhí agus tabharfaidh sé isteach i bPuball na Teagmhála í. Tumfaidh an sagart a mhéar san fhuil agus spréidhfidh sé seacht n-uaire í os comhair an Tiarna in aghaidh brat na hÁite Naofa.

Ina dhiaidh sin, cuirfidh an sagart beagán den fhuil ar adharca (cúinní) altóir an tSultáin. An fhuil eile ar fad a bheidh fágtha den ainmhí, doirtfidh sé amach ag bun altóir na héadála dóite" (Lév 1:1–7). 4. Fuil an íobairt sa Chúnant Nua Ar fud an Tiomna Nua, luaitear fuil phraghásach Chríost 40 uair. Labhraíonn Íosa féin faoina fhuil fhuascailteach seacht n-uaire. Sa tseanmóir ghealltanais maidir le Sacraimint an Ailteir, cloisimid: 'Dáiríre, dáiríre, deirim libh, mura n-itheann sibh feoil Mhic an Duine agus mura n-óla sibh a fhuil, ní bheidh an bheatha agaibh ionibh. An té a an té a itheann mo fheoil agus a ólann mo chuid fola, tá an bheatha shíoraí aige, agus mise

'Múscailfidh mé é ar an Lá Deireanach. Óir is fíormhías é mo choll agus is fíorólach é mo chuid fola. An té a itheann mo choll agus a óla mo chuid fola, fanann sé ionamsa, agus mise annsan ann' (Eoin 6:53–56). Ag bunú rúndiamhair na hEocairiste, léimid

: 'Ansin ghlac Íosa an chupán, thug buíochas agus thairg sé dóibh é, ag rá, "Ólaigí uile as; óir seo m'fhuil-se den Chonradh (Nua), a dhoirtear amach ar son an iliomad chun maithiúnais na bpeacaí'" (Matha 26:27–28). I Marc 14:24 deirtear: "Seo m'fhuil an (Chonartha) Nua, a dhoirtear amach ar son an iliomad.' Agus in Lúcas 22:20 léimid: 'Is é an chupán seo an Chonradh Nua i m'fhuil, a dhoirtear amach ar bhuir son.' Ó bhéal naimhde Chríost, cloisimid tagairt d'fhuil an Tiarna ceithre huair. Síneann Iúdás amach i dtreo an chiorcail, ag screadaíl: 'Pheacaigh mé; rinne mé feall ar fhuil neamhchiontach' (Matha 27:4)! Déanann Piláit iarracht a lámha a ní ón doirteadh fola leis na focail: 'Táim neamhchiontach d'fhuil an duine chirt seo. Féachigí air sin sibh féin' (Matha 27:24). Le linn a gcúisimh bhreithiúnaigh, an t-ardshagart cuireann sé i leith na n-aspal: 'Tá sibh ag iarraidh fuil an duine seo a chur orainn' (Gn 5:28). Ach i ndáiríre, ba é an t-ardshagart féin a rinne é seo nuair a scread sé ar Phailéat: 'Bíodh a fhuil orainn agus ar ár gclann' (Mt 27:25) Labhraíonn an tApostal Pól 18-uair ina chuid epistol, an Litir chuig na hEabhraigh san áireamh, faoi fhuil fuascailteach Chríost. Ní luaitear anseo ach cúpla sliocht. 'Chuir Dia (an tAthair) Íosa seo i láthair mar íobairt shíothlúcháin trína fhuil, éifeachtach tríd an gcreideamh' (Róm 3:25).

- "Annsa tá fuascailt againn trína fhuil, maithiúnas na bpeacaí" (Eif 1:7). - 'Rinne sé síocháin trína fhuil ar an gcrois' (Col 1:20). - 'Fuinneamh Chríost, a thairg é féin gan smál do Dhia tríd an Spiorad síoraí, glanfaidh sé ár gcoinníoll ó oibreacha marbha' (Eabhraigh 9:14). - Ó Litreacha an Aaspail Eoin: 'Fola Íosa, a Mhic (an Athar), a ghlanann sinn ó gach peaca' (1 Eoin 1:7). - 'Íosa, Mac Dé—seo an té a tháinig le huisce agus le fuil' (uisce baiste agus fuil an tSlánaitheora; 1 Eoin 5:6). - Ina Soiscéal, tugann an Discipel Ionúin, an t-aon aspal a sheas go díreach cois na croise, fianaise bharántúil dúinn ar fhuil íobhartha an

an Tiarna: 'Piorraigh duine de na saighdiúirí a thaobh le lann, agus láithreach d'shruth fuil agus uisce amach' (Eoin 19:34). - Gabhann teistiméireacht eile ón soiscéalaí seo ár n-aird. Déanann sé achoimre ar a chéad teagmháil le hÍosa leis na focail seo: 'An lá dár gcionn, bhí Eoin (an Baisteoir) ina sheasamh ansin arís le beirt dá dheisceabail. Agus é ag breathnú ar Íosa ag gabháil thart, scread sé: "Féach, Uan Dé!" A luaithe is chomh luath is a chuala an bheirt deisceabal (agus duine acu ná an soiscéalach féin) é ag rá seo, lean siad Íosa" (Eoin 1:35–36).

Ina Leabhar an Apacailipsis, déanann Eoin cur síos dúinn ar a fhís carismatach de Chríost: 'Agus an tUan ina sheasamh a fheicim, mar a bheadh sé maraithe (tairgthe), i lár an choróin agus i lár na gceithre neach bheo agus i lár na seanóirí. Agus chan naomh amhrán nua: 'Is fiú thú an scrolla a ghlacadh agus a shéalaí a oscailt; óir maraíodh thú, agus le do chuid fola cheannaigh tú daoine do Dhia' (Apacailipsis 5:6, 9).

Is léir gur sa t-Uan marbh, fuilteach, a chonaic Eoin Críost mar Uan íobartha Dé, ag cur a chuid fola amach go bás ar an gcrois.

Dá bhrí sin, is é radharc na hUain diaghdhaonna íospartaigh, folaí, a mhúnlaigh creideamh lóan ina iomláine, a chuimhne ar fad, a bhuíochas, a mhian agus a ghrá iomlán ó thús go deireadh, agus is ceart go bhfuair sé an t-ainm 'an deisceabal ionúin' dá bharr, an deisceabal sin 'a raibh grá ag Íosa dó, a bhí ag claonadh ar a chliabhrach ag an suipéar' (Eoin 13:23; 21:20). –

Bhí lucht leanúna dá chosúlacht ag Eoin riamh, agus beidh a leithéidí ann as seo amach, go háirithe maidir lena fhís chairismatach de fhuil Chríost, go dtí teacht mór an Tiarna, a bhfuil fonn air lena ghlór: 'Veni, Domine Jesu. 'Tar, a Thiarna Íosa' (Apac 22:20). – Is fiú a thabhairt faoi deara go raibh an fhís chairismatach de Uan Dé a maraíodh ag Eoin, níos mó ná seasca bliain tar éis íobairt fhuilteach Uan Chríost ar Gholgóta, agus, ar feadh na scórtha bliain, go raibh sé féin

an tUan Dé á íobairt ar an altóir le linn a sheirbhíse Eocairisteach.

An féidir le Mac uilechumhachtach Dé, dóibh 'míle is ionann míle bliain agus lá amháin' (2 Peadar 3:8), d'ainneoin a thras-dhealaithe neamhaí, nach bhféadfadh Mac uilechumhachtach Dé, leis a bhfuil 'míle bliain beathaisnéis ghearr ar an duine carismatach cumasach AEW

III. Sceitse beathaisnéiseach gairid ar an AEW a bhí buadach carismatach

Ar Lá Fhéile Pádraig 1952, fuair mé scéala faoi eachtraí reiligiúnacha aisteacha i réigiún teorann an iarthair de stáit na Gearmáine, laistigh de theaghlach Wfk, sa bhaile beag R. sa Phalaitínáit na Réine. Tar éis malartú litreacha, ar an 7

Bealtaine 1952 fuair mé freagra scríofa ón duine faoi thrácht

Ón Iníon AEW, ina ndearna sí a cuid lúcháire mór a chur in iúl gur shroich focal céadchumhach maitheasa ó shagart í faoi dheireadh. Chuir sí leis sin iarratas go mbeadh suim éigin agam inti, mar go raibh a fulaingt mheabhrach i bhfad níos troime ná a pian choirp. Taisteal mé go R. roinnt ama ina dhiaidh sin, mar sin, chun an scéal a scrúdú dom féin.

Chuir mé beannacht ar a hathair, fear meán-airde a bhí sna caogaidí, ceannaire i monarcha bróg in P.

D'oibríodh sé gan stad ó mhaidin go hoíche chun soláthar a dhéanamh dá theaghlach de chúig iníon agus mac amháin. Bhí éifeacht shuaimhneach thaitneamhach ag a nádúr ciúin, introvirthe, a d'éirigh leis meangadh gáire cairdiúil a léiriú in ainneoin a chuid fadhbanna follasacha go léir. Ach fós féin, b'éigean dó-sean freisin fulaingt ó naimhdeas a chomhthíre, nár thug sé cúis ar bith dóibh le haghaidh aighnis riamh le linn a shaoil. Díreach mar gheall ar na feiniméin neamhghnácha a bhain lena iníon, briseadh as an monarcha é i Meitheamh 1952, ar spreagadh ó dhaoine nach mbeadh súil ar bith ag duine go dtiocfadh a leithéid uathu, agus é an t-aon oibrí a briseadh as a phost. Cuireadh na Wfks i staid náire agus bochtaineachta. Nuair a d'fhill an t-athair abhaile tar éis dó a bheith briste as a phost, chuaigh sé chuig a sheomra leapa, agus é ag ceilt a phian inmheánach, chuaigh sé ar a ghlúine cois oibre an leapa agus ghuigh sé an Rós. - An mháthair, a bhí ard caol, bhí comharthaí an fhulaingthe dhomhain bhrónaigh le feiceáil ar a haghaidh chaolchaol. Ba ise an chéad duine a d'éireodh ag breacadh an lae agus an duine deireanach a rachadh a luí go déanach sa tráthnóna, gníomhach gan staonadh agus tiomanta dá teaghlach mór. Ba é an brón ba mhó a bhí uirthi ná gur cuireadh í féin agus a teaghlach—a mhol an fíoras, an samhradh seo caite féin, i scríbhinn mar dhaoine ab fhearr sa sráidbhaile ar fad—as an eaglais ón árdán gan údar réasúnta ar bith, agus go deimhin, go raibh cosc curtha orthu freastal ar sheirbhísí eaglaise. Bhí mé ag faire uirthi

go ciúin agus na cloig ag bualadh go luath ar maidin agus í ag stánadh tríd an bhfuinneog i dtreo thúr an tséipéil le súile lán de dheora. Mar gheall ar an slua mór páistí a bhí aici, níor spáraladh uirthi fiú na maslaí poiblí ba ghránna agus na barúlacha magúla. Bhí gnó beag cniotála aici lena hiníonacha níos sine. Leis an fhírinne a rá, rinneadh an slí bheatha mheasartha seo féin beagnach dodhéanta de bharr boicot foirmiúil a d'eagraigh a gcéilí comhraic mailíseacha. Deirtear gur tháinig an craiceáil ar na Wfks agus gur éirigh siad histeireach, mar a tharla do gach duine a sheas leo agus a ghuigh an rós tráthnóna in éineacht leo. Mar sin féin, b'in é an toradh gan choinne a bhí ar an scéal ná an rud nár éirigh leis an sagart paróiste a bhaint amach le 25 bliain de sheirbhís ansin, is é sin go raibh a pharóisteánaigh aontaithe ina dhiaidh. Ach léirítear an méid beag tacaíochta a fuair an tréad i ndáiríre óna dtréadaí—agus fiú ó scothaicme Chumann Kolping—le sleacht ón gclorlach dar dáta an 26 Bealtaine 1952: 'Tá Teaghlach Kolping i ngéarchéim a bhagraíonn a bheith ann féin. Má iarrann sé ar a chomhaltaí go pearsanta agus i scríbhinn, agus mura bhfreagraíonn an chuid is mó acu an t-iarratas seo fiú, ansin tá rud éigin lofa i ríocht na Danmhairge. Ba amhlaidh an scéal ní hamháin ar an 11 Bealtaine, ach ag an imeacht amharclainne deireanach freisin. Mura dtagann ach 10–20 fear chuig cruinniú éigeantach, ansin tá rud éigin as alt. Ach má anois

go ngníomhaíonn an grúpa céanna ball ar bhealach chomh comhordaithe sin go gcuireann siad cailín creidmheach agus a gaolta as a stuaim mar a bheadh siad ina spriocanna cearta – gheobhaimid tuilleadh eolais faoi seo níos déanaí – ansin bhí rud éigin as alt i riocht na Danmhairge freisin." Ar Lá Fhéile Stiofáin 1925, rugadh an tríú iníon is sine ag an Uasal agus an Bantiarna Wfk; baisteadh AE uirthi. D'fhreastail sí ar an mbunscoil ina baile dúchais ar feadh ocht mbliana agus, le linn ré na Naitsithe, chríochnaigh sí a bliain éigeantach i nDaoine Óga Hitler in Neumarkt in aice le Breslau. D'fhreastail sí ansin ar chúrsa tráchtála sé mhí in P. agus, tar éis di é a chríochnú go rathúil, chuaigh sí ag obair mar chúntóir cléireachais i muileann siolta G. K. Go gairid ina dhiaidh sin, d'aistrigh sí go dtí Banc Sábhála Cheantar P., brainse R., áit ar oibrigh sí ó 1943 go 1951. Dearbhaíonn teistiméireacht den chéad ghrád ón stiúrthóir ag an am é seo. In aois a cailín, bean óg de chuma thaitneamhach a bhí in AEW, 1.70 méadar ar airde, le gruaig dhorcha, sách gann, a thit amach le linn tinneas sa pháisteacht ach, mar a mhaígh sí, a d'fhás ar ais beagáinín tar éis oilithreachta go Walldürn. Bhí sí glan agus gléasta go slachtmhar i gcónaí, cé nach raibh sí suntasach ná ag caitheamh an iomarca seodra. Cé is moite de na tinneasí óige, an bhrúitíneach agus an diféire, bhí sí buailte ag tinnis fhada ón aois a deich mbliana, a chuaigh i bhfeidhm, dá réir sin, ar bheagnach gach orgán ina corp. Dar lena máthair, d'fhulaing sí na tinneasí seo go léir le foighne mhór. Sa bhliain 1945, agus í ag taisteal go Freiburg im Breisgau, d'fhulaing sí comhbhuille nuair a thit píosa bagáiste uirthi. Tharla timpiste a bhí beagnach marfach di agus í ar saoire san Eilvéis i mí Iúil 1951. Agus í ag iarraidh an bóthar a thrasnú in Waldshut ar an Rhine Uachtarach, bhuaill gluaisrothaí í go lánfórsa agus caitheadh in airde í, agus d'fhágadh ina luí gan chomhfhios í. I measc gortuithe tromchúiseacha eile, d'fhulaing sí comhbhrú trom. Toisc nach bhféadfai í a iompar, ligeadh isteach in Ospidéal Waldshut í. Mar thoradh ar an gcomhbhrú, thosaigh sí ag fulaingt ó thaomanna tromchúiseacha, a d'éirigh níos déine tar éis í a thabhairt ar ais go dtí a baile dúchais. Do AEW, ba é seo tús glanaithe spioradálta, a deir an Scrioptúr fúithi: 'Chuir Dia tástáil uirthi agus fuair sé go raibh sí fiúntach dó. Ar nós óir sa tine, rinne sé tástáil uirthi agus ansin ghlac sé léi mar ofráil dhóite' (Wsh 3:6). Do AEW, ba é seo ag an am céanna an ullmhúchán agus an cosán a raibh mar aidhm aige a bua carmatach a thabhairt di. I bhfís, dúirt an Mhaighdean Bheannaithe Muire léi go gceasaíodh sí, go sonrach ar an 24 Samhain, a bhí ag an am sin fós ina fhéile an 'Doctor mysticus', Naomh Eoin na Croise, in éineacht le Naomh Teresa na Spáinne, athchóiritheoir Ord Carmel. Tharla an cneasú ansin go tobann agus go hiomlán. As sin amach, níor tholg sí taom eile riamh. Bhí sé fógartha ag na dochtúirí go léir, saineolaithe san áireamh, go raibh an tinneas doshlánaithe agus thuair siad go raibh a bás gar. Cuireadh isteach ar a laethanta

Tar éis a leighis fhisiciúil, d'fhulaing sí fulaingt de chineál iomlán difriúil, a cuireadh síos ón neamh. Ba athléiriú mistéireach é seo ar Pháis Chríost, an scourging, agus freisin stigmata inmheánach, dofheicthe don saol mór, le linn an Charghais agus go háirithe ar an gCéadaoin Chéasta agus an Aoine Mhór sa bhliain 1952. Go déanach sa tráthnóna an lae sin, thit sí i laige marbhánta, ach níor dhúisigh sí go dtí an Cháisc – gan aon chógas nádúrtha a bheith faighte aici – agus í athnuaithe, chun páirt a ghlacadh i lúcháir Aiséirí an Tiarna. Cé gur iarr a gaolta uirthi arís agus arís eile, níor tháinig ionadaí ar bith ón Eaglais chun na heachtraí seo a bhreathnú agus a fhiosrú, agus mar thoradh air sin, níl aon bhunús fórasach ná luach fianaise ag baint leis na tuarascálacha ábhartha, cé gur seoladh iad mar sin féin chuig na húdaráis eaglasta níos airde. Níorbh fhinné díreach do na heachtraí seo mé féin; bhí an t-am a chaith mé leis an teaghlach ró-ghairid agus ró-annamh chuige sin. Chonaic mé, áfach, earraí éadaigh a raibh líní fola fada iomadúla orthu, a d'fhéadfadh go maith a bheith de bharr cuimleog. Ní raibh aon ghanntanas de chéasadh foréigneach seachtrach ann le linn na tréimhse seo ach an oiread. Ar oíche an 8 Eanáir 1952, ceathrar

daoine anaithnide, le linn ar bualadh go foréigneach ar an gceann í le rud crua, rud a d'fhág turraing inchinne eile uirthi le pian ghéar fhada. Mar sin féin, níor tháinig na taomanna a bhí uirthi roimhe sin ar ais. Lean a saol carismatach de radhairc ar aghaidh ó mhí na Samhna 1951 go deireadh mhí an Mheithimh 1952, agus ba iad na radhairc mhinice a bhí ann ná radhairc ar an Mhaighdean Bheannaithe Muire, ar an Slánaitheoir a bhí ag fulaingt agus ar an Slánaitheoir Aiséirithe, ar Naomh Seosamh— a labhair léi i dteanga iasachta (Aramais)—agus ar Naomh Gemma Galgani. Ón uair a exchomóideadh í ag an Nollaig 1951, tháinig aingeal le calaois agus le hóstais i láthair arís agus arís eile freisin, ag tairiscint 'Arán na Beatha' go rúndiamhrach di féin agus do gach duine a ghuigh an Rosaire léi i dteach a tuismitheoirí, mar a thug Teachtaire Dé féin ar an gcineál seo comaoine spioradálta. Mar imeacht deiridh a taithí físiúil, dúradh léi go dtaispeánfadh an Mhaighdean Bheannaithe Muire agus an Slánaitheoir iad féin di ar an 1 Iúil 1952. Gealladh comhartha di a bheadh le feiceáil ag gach duine ar an lá sin, ionas go gcreidfeadh gach duine. Bhí sé le tarlú i gceantar coillteach taobh thiar den reilig, i lánfheictheacht an phobail. Arna hiarratas, gheall Máthair Dé go dtiocfadh sí arís ar an 2 Iúil, Fhéile na Cuairte, chun slán a fhágáil léi, agus go ndéanfadh sí amhlaidh ina teach féin.

Mhóthaigh sí go mbeadh an slán seo an-phianmhar di, agus níor mhian léi a bheith faoi shúile daoine eile ag an am sin. Ghéill an Mháthair Neamhaí don iarratas seo. Ní féidir a carachtar agus a dearcadh bunúsach reiligiúnach a léiriú anseo ach go hachomair, de réir mar a cheadaítear le tréimhse bhreathnóireachta atá sách gearr. Ina cuid smaointeoireachta agus breithiúnas, léirigh AEW meon cothrom a bhí, tráthanna, ar an teorainn leis an réasúnachas, fiú i gcúrsaí reiligiúin. Dá bhrí sin, go dtí am a cuid eispéireas carismatach féin, ní hamháin gur dhiúltaigh sí do na feasa níos déanaí go léir ach bhí sí criticiúil ar Lourdes agus Fatima freisin. Mar shampla, nuair a bhí ag

ar oilithreacht go Lourdes, dúirt AEW: 'Bheadh sé níos ciallmhaire dá rachadh sí go dtí an Allgäu agus go bhfaigheadh sí sos ann', ráiteas a thuill achrann géar uaithi óna máthair, mar aon le cosc ar thuras go dtí an Róimh a mbeadh cead aici a dhéanamh murach sin. Bhí sí dímheasúil freisin ar a fí sí féin agus b'fhearr léi go dtabharfadh an Mhaighdean Bheannaithe iad dá deirfiúr níos óige, C. I gcúrsaí creidimh, bhí sí i gcoinne gach cineál meiriceánachta agus áibhéile mothúchánaigh. Fiú amhlaidh, ní raibh sí ar dhuine díobh siúd a ghuíodh go minic. Nuair a ghuíodh sí, áfach, bhí sí tumtha go hiomlán sa ghníomh. Bhí tuiscint ghéar aici ar na gnéithe fíor-riachtanacha de mhaiseachas Caitliceach. I gcomhrá, d'inis sí dom go neamh-thráchtálach: 'Mheas mé i gcónaí gurb í Íobairt Naofa na hAifrinn an urnaí is luachmhaire. Mura mbeinn i láthair di, mhothaínn nach raibh aon luach ar mo chuid gníomhaíochtaí eile ar an lá sin.' Is féidir liom é seo a rá: ní dheachaigh mé riamh go dtí an Aifreann Naofa gan an Chomaoineach Naofa a fháil freisin. Dar liomsa, bheadh sé sin cosúil le focail an tSlánaitheora: 'Ní raibh na daoine a tugadh cuireadh dóibh fiúntach' (Mt 22:8). – Bhí sé deacair uirthi ligean do dhuine ar bith breathnú isteach i saol inmheánach a hanama agus i saol a paidreacha. Nuair a luaigh sí go hachomair caiticeatóir saolta a mhaigh nach raibh an urnaí machnamhach ach do dhaoine léannta, rinne sí meangadh gáire faoin ráiteas seo agus bhí lúcháir uirthi ansin nuair a thug mé bileog di faoin urnaí machnamhach. Is minic nach raibh sí in ann codladh ach ar feadh cúpla uair an chloig san oíche. Nuair a fiafraíodh di conas a chaith sí uaireanta fada na hoíche, d'fhreagair sí: 'Déanaim machnamh.'" Sin an freagra céanna go díreach a thug Naomh Tairéisa, agus í ina cailín óg, nuair a fiafraíodh di cad a dhéanadh sí le linn a huaireanta ciúine: ag smaoineamh ar Dhia agus ar a mhórgacht, ar a uileláithreacht, ar a thrócaire agus ar a ghrá; ag gabháil buíochais leis agus ag grá dó. Bhí meon géarchúiseach intleachtúil agus toil láidir aici, agus níorbh fhéidir an dá cheann acu a chur ina luí orthu ná iad a chlaonadh ach leis an réasúnaíocht is déine. Ag an am céanna, bhí lúcháir nádúrtha agus díograis don saol aici, agus bhí sí oscailte intinne i leith gach a raibh réasúnta agus fíor. Maidir lena léargas ar nádúr an duine, dúirt sí uair amháin: "Ní dhéanaim ach breathnú isteach ina súile agus ar a lámha, agus ansin bíonn a fhios agam cé leis a bhfuil mé ag plé."

Bhí suim agus lúcháir aici sa nádúr mar mhórleabhar pictiúr Dé. Tráthnóna amháin, agus mé ag caint léi sa chistin, scread sí go tobann le lúcháir ghlan: 'Féach, francach beag! Nach álainn! Níorbh fhéidir liom é a ghortú. D'fhéadfaínn obráid a dhéanamh ar dhuine, ach níorbh fhéidir liom dochar a dhéanamh do bheithíoch beag riamh.'

Achoimrigh a máthair a dearcadh ar AEW mar seo a leanas uair amháin: "Bhí dhá cháilíocht ag AE óna hóige: an foighne dochloíte sa fhulaingt, áit nach ndéarfadh sí focal go dtí nach bhféadfadh sí cur suas leis a thuilleadh – agus bhí sí ag fulaingt ó aois deich mbliana – in éineacht le grá ollmhór, trócaireach dá comhdhaoine, a spreagann í chun cabhrú cibé áit is féidir léi." Chonaic mé, áfach, go mbíodh an cailín míthuigthe go minic, go háirithe maidir leis an dara tréith sin, agus go mbíodh sí féin deacair a thuiscint uaireanta. Thug a máthair le fios dom go raibh fiú an caidreamh sin

Bhí caidreamh AE le fear óg a raibh sí geallta leis le tamall (gan fhios dá teaghlach) níos mó ina scéal dá comhbhá gan teorainn, mar go raibh sé tinn agus go raibh sí ag iarraidh cabhrú leis. Duine óg a bhí in AE a bhí ag streachailt le tuiscint a fháil, agus i go leor bealaí ní raibh sí lán-aibí go fóill ag an am sin, sna blianta 1952–53. Lean a meon teasaí buile ag cur as di ar feadh i bhfad. Cliseadh i dtreo an toibhéime, an trua rómhór, agus féinmhuinín a thug neamhaird ar theorainneacha na ciallmhaireachta ó am go chéile

a d'fhéadfadh triail throm a chur uirthi go fóill. Ná níor throid sí go leordhóthanach in aghaidh nósanna áirithe—a tháinig chun cinn is dócha le linn a h-othrachais fhada—rud a chruthaigh deacrachtaí móra di freisin. Bheadh lámh dhaingean de dhíth uirthi, ag an am sin féin, chun í a threorú le cineáltas tuisceanach ach le neamhchlaonadh a bhí chomh mór céanna. Ach cuireadh bac ar seo go díreach de bharr an dearcadh aisteach a ghlac na húdaráis atá i gceist anseo. Maidir lena dearcadh i leith na hEaglaise, d'fhan sí dílis di d'ainneoin a cuid taithí searbh. Admhaítear, sa streachailt ghéar ar son measúnú agus tuairisciú fírinneach ar na heachtraí carismatacha a bhain léi, go mb'fhéidir nár aimsigh sí an méid ceart coiscí ar gach uair. Bhí ómós domhain aici don sagartacht mar a déarfá agus bhí sí lán de urramú lúcháireach don Athair Naofa, Pius XII a bhí air ag an am. Dá bhrí sin, mheas sí pionós an exilte, a gearradh go gan bhunús uirthi féin agus ar a teaghlach, mar an crá spioradálta ba mhó a d'fhulaing sí. I lár mhí an Mheithimh 1952, scríobh sí arís chuig a easpag in Sp., ag iarraidh cead a fháil gach rud a mhíniú i gcruinniú pearsanta. Chuir sí in iúl go raibh súil aici, a luaithe is a bheadh a Eisean ar an eolas faoin bhfíorstaid, go gcuirfeadh a Eisean deireadh leis an bpionós a gearradh. Mar sin féin, ní bhfuair sí aon fhreagra. Is féidir a shamhlú nár shroich an litir é, cé go raibh sí seolta go pearsanta chuig an nDeoiseach. Ós rud é go raibh sé coiscthe orm le deachtú ó údaráis na hEaglaise ó thús mhí Lúnasa 1952 aon bhaint eile a bheith agam le cúrsaí an AEW, ní raibh mé in ann aon tionchar comhairleach ná tuata a imirt as sin amach, agus d'fhan mé i mo thost go poiblí ar feadh glúin iomlán. Mar sin féin, ó tharla nach bhfuil sé coiscthe a thuilleadh le deacht pápúil (AA.S.

58; 1966) ní fhéadfar tuairiscí ar theagmhais agus ar mhíorúiltí a fhoilsiú a thuilleadh gan imprimatur eaglaisí, mheas mé gur dualgas coinsiasa é fianaise a thabhairt ar na heachtraí Eocairisteacha a d'fhulaing mé agus a d'fheic mé go pearsanta sula bhfuair mé bás (tá mé anois i mo 78ú

) – is cosúil go bhfuil an scéal ar fad a bhaineann le AEW bunaithe ar phlean mistéireach Dé, atá ceaptha ar bhealach éigin léiriú a thabhairt ar imthosca na hEaglaise ag an am seo; ach ní bheidh a cheangail inmheánacha agus a shaintréithe intuigthe i gceart go dtí go mbeidh an coimpléasc iomlán, inmheánach agus seachtrach, tagtha chun deiridh. Go dtuga Dia go nach mbeidh an nóiméad sin rófhada uainn.

IV. Tuarascáil ar bhunús chomhartha fola ' ' le fótadhoiciméadú barántúil

I. Ullmhúcháin Deiridh Don chomhartha míorúilteach a fógraíodh don 1 Iúil 1952, b'éigean do AEW éadach beag línéadaigh gharbh a thomhas 40 × 40 cm a ullmhú, de réir treorach ó aingeal. Ós rud é go raibh aithne cheana ag an Iníon AEW orm trí chomhfhreagras agus go pearsanta, d'iarr sí ar an Mhaighdean Mhuire i bhfís ar an 31 Bealtaine agus arís ar an 13 Meitheamh 1952 ar cheart don sagart seo a bheith i láthair nuair a thabharfaí an comhartha. Fuair sí an freagra seo a leanas: 'Bheadh áthas orm dá mbeadh sé i láthair.' Dá bhrí sin, bheartaigh mé taisteal go R. ar an 1 Iúil 1952, go háirithe mar go raibh mé in ann síob a fháil le roinnt lucht aitheantais. Ní raibh a fhios agam féin, áfach, faoin éadach go dtí an pointe sin, agus níos lú fós faoin scéal ar fad. Ní raibh sé go dtí thart ar mheán lae ar an 1 Iúil gur nocht AEW dom go raibh uirthi éadach beag a thabhairt dom; bhí treoir faighte aici ó Bhean an Tiarna chun é sin a dhéanamh.

Thug sí dom ansin é, ag iarraidh orm é a scrúdú go cúramach lena chinntiú nach raibh aon rud air. Bhí cruth corpráin air, an cineál a úsáideann sagart le linn na hAifrinn Naofa chun an

an chalice a chur air. Bhí mé le tabhairt an éadain bhig liom don uair na taibhartha agus gan é a thabhairt di go dtí go n-iarrafadh sí é le linn na taibhartha. Mar sin féin, díreach roimhe sin, bhí mé le é a thaispeáint do gach duine a bheadh i láthair agus é a chur ó dhuine go duine ionas go bhfeicfeadh gach duine dóibh féin nach raibh sé cabhraithe ná marcáilte ar aon bhealach.

Chaith AEW lá an 1 Iúil 1952 i mbun ullmhúcháin chiúin don uair mhór. Chuaigh sí faoi chathuithe fíochmhara freisin ón namhaid olc, a bhí ag iarraidh í a spreagadh chun drogall agus éadóchas.

D'éirigh an streachailt seo níos déine de réir mar a d'aontaigh uair an taispeántais fhógartha. Rinne mé iarracht í a sólású trí thagairt do Íosa ar Shliabh na nOlóg, a d'fhulaing i bhfad níos mó.

2. Ar an mbealach go láthair na taibhsi

Timpeall 8.00 i.n., thug cairde agus lucht aitheantais de theaghlach Wfk aghaidh i ngrúpaí beaga ar an reilig ar an imeall an tsráidbhaile agus as sin go dtí an láthair fhoraoiseach a shainigh Muire mar láthair na heachtra, thart ar leath chiliméadair taobh thiar den Gottesacker. Ina dteannta bhí an t-eagarthóir ceannais, W. Sch., agus a ghrianghrafadóir, E. H., a tháinig liomsa. Cuireadh fáilte rompu le domáin arda (pictiúr) agus bagraíodh go ndéanfaí a gcuid athraí dá mbeadh an dánafocht acu grianghraif a thógáil. Ag 8.30 i.n., tháinig AEW freisin, ina teannta a máthair (d'fhan a hathair sa bhaile mar an t-aire), a deirfiúracha agus a deartháir. Chuaigh mise leo freisin. Ní ba luaithe a dhúnamar an doras tosaigh dúinn ná a bhí gártha masla agus magaidh le cloisteáil. Mar sin féin, lean muid ar ár mbealach go dtí gur shroicheamar bealach amach an reilige a bhí ag triall ar an gcoill. Ansin, chuir slabhra dúnta fear bac ar ár mbealach agus

chuir siad cosc orainn go foréigneach an reilig a fhágáil agus leanúint ar ár mbealach.

Tá na mionnaí mallaithe agus na maslaí a scread siad orainn ródhona le hathrá. Chuaigh cuid acu chomh fada fiú le hionsaithe fisiciúla a dhéanamh orm. D'fhiafraigh mé díobh cé a thug an ceart dóibh rochtain daoine síochánta ar chosán poiblí a bhlocáil, agus d'iarr mé a n-údarú póilíneachta a fheiceáil. Ba é an freagra ná cíor thuathail mhór in éineacht le screadanna: 'Is ón gCumann Kolping muid. Caitheadh maslaí mar 'A bhlaspéara, a mhadra bhréige' agus a leithéidí eile i mo threo. Nuair a d'iarr mé arís go gcuirfidís an bealach in áirithe dom, tugadh ionsaí coirp orm arís agus brúdh siar mé. Tar éis an tríú hiarratas, a bhí chomh díomhaoin céanna, leag mé béim air gur theastaigh uaim labhairt leis na póilíní a bhí i láthair. Tar éis iarrachtaí arís agus arís eile, d'éirigh liom mar sin féin briseadh trí fhalaing bhall de Chumann Kolping. I measc sraith leanúnach de bhagairtí ó dhorn agus ó mhaide, shroich mé ceannasaí na bpóilíní faoi dheireadh. Ansin rinne sé iarracht, le fórsaí a bhí go hiomlán neamhdhóthanach—coimeádaí póilíní agus maor coille—an slua feargach a bhí ina na céadta duine a cheansú. Ba iad daoine óga den chuid is mó a bhí ag ciapadh an 40–50 adhróir shuaimhneacha a bhí bailithe ag láthair an taispeántais ar bhealach a bhí ródhian le cur síos air. Thaispeáin mé mo chárta aitheantais agus mo phas campa tiúchana don oifigeach póilíneachta agus d'iarr mé air go dtí an reilig, mar ba mhian linn dul ann chun cúpla paidir phríobháideach a rá. Mhínigh an t-oifigeach, a bhí in éadaí sibhialta, dom ansin go raibh cosc curtha ag an gCoimisiún Foraoiseachta ar aon tionóil ná imeachtaí anseo sna coillte. (Sin an méid an tionchar a bhí ag ár gcéilí comhraic.) D'hearbhaigh mé dó nach raibh sé ar intinn againn teacht le chéile, ná óráid a thabhairt, ná imeacht a eagrú, ach go simplí guí. D'athdhearbhaigh mé mo ghuí go gcuirfidís an bealach in áirithe dúinn, mar gur cos poiblí a bhí ann a bhí ar oscailt do gach saoránach. Ansin, shiúil an t-oifigeach ar ais go dtí an reilig liom. Ann, bhí an slua níos ceannaircí fós agus thit siad i bhfrenzí seiftiúlachta nuair a chonaic siad mé ag teacht leis an oifigeach. Ansin d'áitigh an t-oifigeach ar na daoine an bealach a ghlanadh, cé nach raibh sé thar a bheith foréigneach ina ghlór. Gártha ifreanda a bhí mar fhreagra. Bhí a n-aghaidheanna casta ina ngreimíní deamhanta. Air an áit sin, mhínigh an t-oifigeach dom: 'Feiceann tú, tá sé dodhéanta; níl an cíor thuathail ach ag dul i méid. Níl aon rud fágtha le déanamh agat ach dul abhaile.'

Mar sin, b'éigean dom géilleadh do fhórsa an tslua agus thug mé aghaidh abhaile le mo chompánaigh. D'fhiafraigh mé den oifigeach an bhféadfadh sé a sholáthar dúinn cosaint ar an mbealach ann. Bhí ár n-aghaidh á leanúint ag scread ghéar bhuaiteach agus ag tuil eile maslaí ó ár gcéilí comhraic. Chuala mé conas d'éirigh roinnt buíonta ag béicíl ar an bpóilín a bhí ag cur foscadh orainn ó na hionsaithe is measa: 'An gcreideann tú féin i seo i ndáiríre, díreach toisc an bhfuil tú ar a dtaobh?' Nuair a dúirt mé gur frithbheartaíocht eagraithe a bhí anseo, d'fhreagair an t-oifigeach: "Ach níor eagraíomar sinne é." D'hearbhaigh mé dó: 'Tá aithne rómhaith againn ar na heagraithe.' Mar sin féin, ní raibh mé tar éis éirí as ár bplean chun an Erscheinungsfelsen a bhaint amach go fóill. Tar éis a ceistniú uair an chloig ag an stáisiún póilíní agus gearán coiriúil

ar mo shon féin—a chomhdaigh mé ar fhoras masla poiblí agus ionsaithe—thug mé aghaidh ar P. thart ar 11 i.n. i gcarr a tugadh ar iasacht dom, chun cúnamh an M. P. a lorg. In ainneoin plé fada, áfach, ní raibh siad toilteanach idirghabháil a dhéanamh, mar dheimhnigh an Captaen dom nach raibh sé de chead acu idirghabháil a dhéanamh ach amháin dá mbeadh saoránaigh nó saighdiúirí Meiriceánacha i gceist. Ní go dtí thart ar mheán oíche a d'fhill mé ar theach thuismitheoirí an AEW, áit nach raibh mé in ann an doras tosaigh a bhaint amach ach le cabhair ó na póilíní. Nuair a chuala mé nach raibh roinnt ban agus cailíní fillte fós ón ionad cruinnithe, chuaigh mé amach sa choill arís ag meán oíche, in éineacht leis na póilíní. Ansin, fuair mé an grúpa scanraithe fós á gciapadh go fíochmhar ag a gcéilí comhraic, idir fhir agus mhná. D'iarr mé orthu teacht abhaile liom, agus, i measc an mhí-úsáid is suaracha ón slua, shroicheamar teach Wfk i ndiaidh mheán oíche.

Ildir an dá linn, bhí aingeal tar éis a chur in iúl don físi go dtabharfaí an comhartha neamhaí an oíche sin féin agus go gcaithfeadh sí a bheith ina seomra sa bhaile. Bhí thart ar 60 adhróir bailithe ann, agus thosaigh AEW ag guí an Rósraí leo. Ina measc bhí daoine ó gach gné den saol agus de gach aois, Caitlicigh, ach freisin daoine de chreidimh eile. Ar iarratas na Máthar Beannaithe, bhí a deirfiúr is óige C. (thart ar 15 bliana d'aois) le glacadh aice ar chlé agus mise ar a deis, agus gan a taobh a fhágáil le linn na hócáide ar fad. - Bhí an Chomaoineach Naofa tugtha agam liom ón mbaile do na tinneasacha, mar nach raibh AEW in ann an Chomaoineach a fháil le fada an lá, agus chuir mé an tSacraimint Bheannaithe sa phyx bheag ar altóir bheag an tí a bhí maisithe agus faoi shoilse coinne, mar is gnách le Comaoineacha baile . Dá bhrí sin, ghuíomar an Rósraí os comhair an tSacraimint is Naofha, agus sinn inár nglúine chomh fada agus ab fhéidir (féach an pictiúr ar lch. 22). Ach céard a bhí ag tarlú lasmuigh? Ní raibh na freasúra fanacha imithe abhaile ar chor ar bith, mar a cheapamar. Bhí siad bailithe ina slua lasmuigh den teach agus iad fós ag coinneáil a seasaimh naimhdeach i measc gártha magúla. Bhí clocha á gcaitheamh i dtreo an tí. Ag

00.30, thosaigh báisteach clocha ag tuilte síos ar gach fuinneog. Chualathas screadanna eagla i measc na n-adharthaigh. Bhíomar ag iarraidh glaoch a chur ar an aonad mearfhreagartha, ach bhí sé dodhéanta an teach a fhágáil. Níor thosaigh an cíor thuathail uafásach ag maolú go dtí gur chuaigh comharsa cineálta, deonach, chuig na póilíní agus d'iarr sé treiseanna. Mar sin féin, bhí grúpaí i bhfolach fós fágtha.

3. Ag cruinniú sna coillte taobh thiar den reilig

Tugann an dorn ardaithe sa tulra le fios cad atá le súil leis ag na hadhróirí.

I dtreo na cúl sa lár, feictear maor coille, agus ar chlé caipín constabla. Chun tosaigh ar dheis, an

Tá na 'mná fáilte' ag ullmhú cheana féin.

Chun tosaigh ar chlé, tá beirt fhear óga níos ciallmhara ar tí siúl leo, a lámha ina bpócaí briste, rud a léiríonn nach mian leo páirt ghníomhach a ghlacadh.

4. Cúirtéis ar thaobh na gceannródaí

Ní fágann sé seo aon ní le mianta agus ní theastaíonn aon mhíniú leis. Seo chugat sracfhéachaint bheag ar an slua feargach. Níorbh fhéidir grianghraif níos fearr a ghlacadh toisc go raibh an grianghrafadóir á ghríosú – ná ní raibh gá leis. Suas an fána coillteach ar chlé atá aghaidh na carraige inar tharla na taibhsí. Le laethanta anuas, tá sé seo curtha ó mhaith ar an mbealach is suarachaí ag ragairneoirí agus séidte le manaí is gáibhéile. – Taobh thiar de na toir ar dheis, gheofí an reilig, le sraitheanna fada de uaigheanna saighdiúirí ó chathanna an teorainn i 1939–40. Taobh thiar de na coillte, níos faide ar dheis, atá an sráidbhaile.

5. Lochán oíche ar theach ' ' Wfk

Seo ceann de na radharcanna is suaimhní inar fhéidir grianghraf a thógáil ar chor ar bith. Sa tulra, breathnóirí ciúine. I dtreo na láimhe deise, i dtreo an tí, tá daoine ag éisteacht go haireach leis an méid atá ag tarlú istigh. An bhfuil sé anseo cosúil leis an méid a tharla 2,000 bliain ó shin timpeall ar Chalbary? Céilí comhraic a bhí lán de fhuath go follasach, lán de chruálacht, de mhaslaíocht agus de dhrúis. Go leor lucht féachana fiosrach, daoine cois bóthair neamhshuimiúla, ach anamacha machnamhacha áirithe freisin.

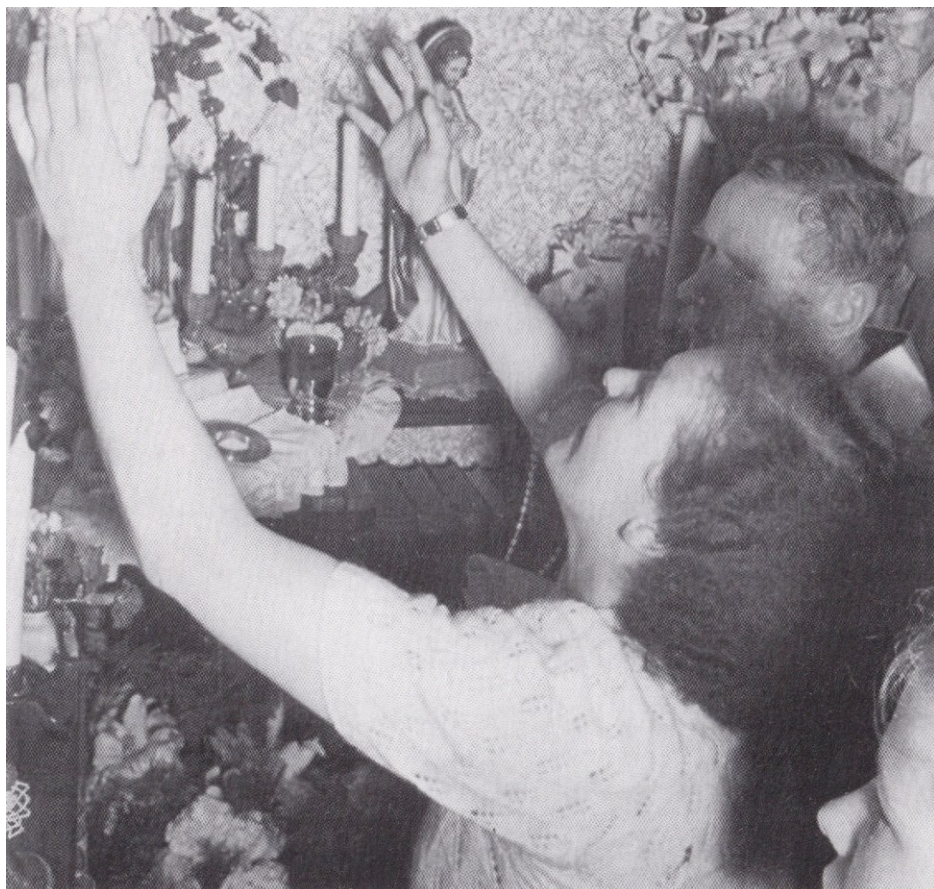
Mar atá scríofa: 'Nuair a chonaic na sluaite a bhí bailithe don radharc seo an méid a bhí ag tarlú, bhuail siad a gcliabhreacha agus d'iompaign siad uathu' (Lúcás 23:48). – Go

go leor díobh siúd atá ina seasamh anseo 'casann siad ar ais', féachann siad isteach iontu féin, agus casann siad i dtreo Uan Dé a crosláidiríodh, atá ag fuiliú.

6. Tús an imeachta carismaitigh

Bhí deireadh an Róisáir ag teannadh nuair a d'athraigh meon an AEW go tobann. Shleamhnaigh an leabhrán urnaí óna lámha. D'oscail a súile go leathan agus tarraingíodh iad chuig rud éigin atá thar na bearta. Ba chosúil go raibh a haghaidh folctha i solas osnádúrtha. Léirigh a radharc an fhís dochreidte mór agus álainn a tháinig chun solais os comhair a súile inmheánacha. Tháinig Banríon na bhFlaitheas anuas, agus í folctha i solas neamhaí, chuig a seirbhíseach i ngleann an domhain, faoi fhuaim amhrán Lourdes: 'Ave, ave, ave Maria', á chanadh ag na haingil a bhí ina cuideachta. Bhí sé 00.40 ar an oíche idir Fhéile na Fola Preasach agus Fhéile na Cuairte sa bhliain 1952. Bhí mo chara iriseoir ina shuí i measc na n-adhróirí, agus bhí a fhear ceamara tar éis a cheamara a shocrú méadar amháin ar chlé ón altóir bheag tí. Le linn an eispéiris fhísiúil deiridh seo, a bhí, tar éis an tsaoil, beartaithe ag Neamh don phobal, cheadaigh AEW do ghrianghrafadóir a bheith i láthair chun fianaise dochloíte a fháil le haghaidh measúnú an imeachta. Roimhe sin, dhiúltaigh sí i gcónaí go docht go ndéanfaí grianghraif dá staideanna carismatacha. – Ar chlé na pictiúire, ar altóir bheag an tí, tá an tSacraimint Uile-Naofa (Comaoineach do na tinne); ar dheis di seo, 'Solás Síoraí' beag, coinníollacha agus bláthanna; díreach chun tosaigh tá a deirfiúr is óige C., ansin AEW, agus ar chúl ar dheis, an t-údar.

7. I bhfís an Chrosaithe

In aice le Máthair Dé, feiceann AEW anois an Slánaitheoir Croistithe sa Chomaoín Naofa ina iomláine, clúdaithe ó bhun go barr le fuil. Feiceann sí mar sin 'Uan Dé amhail is dá mbeadh sé maraithe', díreach mar a chonaic an Discípil Ionúin é ina Fhoghlaim (Apac 5:6). Lán de chumha, tógann sí a lámha, amhail is dá mba mhian léi an Grá cráite a bhaint den chrois agus é a choinneáil ina baclainn. Tá an phian agus an grá chomh soiléir céanna ar a haghaidh, atá go hiomlán faoi dhraíocht agus faoi gheasa ag an bhfís atá os a comhair, go smior. – Tá an rósán tar éis sleamhnú óna lámh ar ais isteach ina géag. Ar an altóir bheag teaghlaigh, taobh thiar den Chomaoín Naofa, tá dealbh (deacair a fheiceáil) de Mhuire Lourdes, os a comhair a bhíodh an teaghlach agus a gcairde ag rá a gcuid paidreacha tráthnóna sa bhaile trí an Róscró a aithris le chéile. In aice léi, ar an taobh deas, tá dealbh de Chroí Naofa Íosa. Bláthanna, coinníollacha agus lampaí a chomhlánaíonn an maisíocht an ionaid adhartha tí seo.

8. Ag radharc ar chosa fuilitheacha Chríost

Tá gealadhnámh neamhaí tar éis na céadfaí a ghabháil chomh mór sin go bhfuil siad neamh-íogair don saol mórtimpeall. I súil an fhísigh, tá gach rud atá infheicthe do na céadfaí seachtracha imithe as radharc: ballaí an tseomra, an t-altóir beag, na dealbha, na coinnle, na bláthanna agus na daoine. Ní fhreagraíonn sé d'aon cheann de na rudaí seo. Fiú an tApostal, ina fhís de Pharthas, ní raibh a fhios aige an raibh sé 'ina chorp nó lasmuigh de' (2 Corantaigh 12:2–4). - Tá radharc an AEW gafa go hiomlán ag créachtaí fuilitheacha an Chrosaithe, a fheiceann sí chomh gar sin faoi bhun an Óstach Naofa, cé nár thuig sí féin ina diaidh sin gur chlaon sí síos faoi bhun an altair bhig ar a raibh an tSacraimint Uile-Naofa. Fiú ina dhiaidh sin, nuair a ghabh sí an Fhuil Phrasach leis an éadach beag, ní fhaca sí í ag sileadh ach ón bhfód i gcroí Chríost, ní ón Aifreann féin. Ní dhearna sí ach breathnú, san Aifreann coisricthe, ar an Slánaitheoir ina iomláine ag tairiscint é féin ar an gcrois ar an gCrais.

9. Póg ar Chosa an Chrosaithe

Ar spreagadh ó Mháthair Dé, a d'inis di sa bhfís gach a raibh le déanamh aici, cromann AEW anseo os cionn na mbláthanna agus, le hurraim, pógann sí cosa an tSlánaitheora, a bhí le feiceáil aici. Ansin d'iompaigh sí go ciúin i mo threo, tharraing sí chun tosaigh mé leis an lámh, agus a ciúine Thug a radharc súile cuireadh dom an rud céanna a dhéanamh, cé nach bhfaca mé féin tada. Ansin sheas AEW, agus mar an chéad fhinné eile, thug mé faoi deara conas a d'ardaigh sí a ceann i dtreo na háite inar bhreathnaigh sí ar Chroí fuilitheach an tSlánaitheora. D'oscail sí a béal beagáinín agus shíneadh sí amach a beola, amhail is dá mba mhian léi rud éigin a bhí ag sileadh anuas ó thuas a ól. An t-aon fhéidearthacht anseo ná fuil an tSlánaitheora ag sileadh óna chroí tréite, agus sa chás sin chaithfeá focail Íosa a ghlacadh ina gciall litriúil: 'An té a itheann mo chnámharlach agus a ólaíonn mo chuid fola', agus ina theannta sin: 'Is fíor-dheoch í mo chuid fola' (Eoin 6:54–55). An raibh Críost ag iarraidh a chruthú anseo, i dtubaiste carismatach fhíseach atá oiriúnach dár ré seo de chreideamh lag, go bhfuil a láithreach sa Sacraimint Eocairisteach go fírinneach 'realiter et essentialiter'?

10. An éadach lín a chur i láthair na Maighdine Beannaithe le haghaidh póg

Go gairid ina dhiaidh sin, chogair AEW liom: 'Éadach, éadach.' Thóg mé amach as póca mo bhrollaigh é ansin. D'fhuasclaigh mé é os comhair súile gach duine a bhí i láthair agus, mar a hordaíodh dom, thug mé ó lámh go lámh é, ag iarraidh orthu breathnú go géar air agus a sheiceáil an raibh aon rud tarraingthe nó priontáilte air. Chuir cuid acu an éadach suas chuig an lampa leictreach; chuir cúpla duine a méara air, ach níor éirigh le haon duine faic a fháil. Ansin an éadach arís, díreach mar a fhillfeadh sagart an chorprán le linn an Aifrinn Naofa. Ansin thug mé do AEW é, a bhí fós i staid físiúil. Agus a haghaidh ag lonrú le lúcháir, choinnigh sí ar dtús é in airde ar chlé (pictiúr), amhail is go raibh sí á thairiscint do dhuine éigin le breathnú air nó le teagmháil a dhéanamh leis. Mar a míníodh ina dhiaidh sin, d'iarr Beannaithe Muire go ndéanfaí an éadach a phógadh. Ansin chuaigh AEW síos leis an éadach fillte, áit a bhí sí fós in ann cosa folaí an Chrosaithe a fheiceáil, agus chuir sí an éadach orthu. D'fhéach mé go géar, ach níor bhraith mé aon athrú ná gluaiseacht ar bith san éadach. – Le linn na heachtra ar fad, níor imigh an t-éadach ó mo radharc ar feadh nóiméid amháin. Choinnigh na hadhróirí í ina radharc i gcónaí freisin. Níl aon seafóid láimhe, calaois, meabhlairacht ná fiú ionadú le héadach eile ar an gclár ar chor ar bith. Tá sé seo deimhnithe ag os cionn daichead finnétithe súl lena gcuid sínithe mionnaithe. (Tá liosta na bhfinnéithe fós i seilbh údar.)

11. Súil siar ar na hadhróirí i dteach ''

Leanann súile an bhreis is seasca adhróir sa seomra suí agus sa seomra ceangailte, le radharc gan chor, gach gluaiseacht, gach casadh a tharlaíonn chun tosaigh ag altóir bheag an tí. Is daoine iad ó gach gné den saol, idir óga agus aosta – an dream óga i tromlach fiú – mná agus fir. Bheadh an méid is lú d'iompar amhrasach tugtha faoi deara láithreach. Ina theannta sin, bhí ceamara agus splanc an ghrianghrafadóra ag obair gan stad, agus a cheamara ag gabháil gach radharc den eachtra le oibiachtúlacht dochloíte. - Sa lár, máthair an AEW; ar dheis, i dtreo na cúil, máistir-ghairdínéir; os a chomhair, a dheirfiúr; ar an taobh deas is faide amach, lámh mic léinn oideachais; ar chlé, ar a glúine os comhair na máthar, baintreach oifigeach a thit; agus díreach chun tosaigh, ar dheis an lár, cailín le haghaidh leathan a raibh eispéireas carmatach aici. Chomh fada agus is eol dom, bhí 15 de na daoine a bhí i láthair ó Rodalben féin, 10 ó Pirmasens, 4 ó Fehrbach, cúpla duine ó Rittersheim agus Kaiserslautern, 2 ó Nuremberg, agus 4 ó Neumarkt/Opf.

12. An mhóimint mhór de Ghrá Chráite

Tar éis don Mhaighdinn Bheannaithe an éadach línéadaigh beag a choisricean lena póg, dúirt sí le AEW: "Anois, a pháiste, bain úsáid as an éadach chun an fhuil atá ag sileadh ó chroí m'Mhic a ghabháil." Dá réir sin, thóg AEW an éadach fillte ina dhá lámh agus, agus í ina seasamh, choinnigh sí in airde é le go bhfeicfeadh gach duine é, i dtreo na háite inar chonaic sí taobh tréite an tSlánaitheora Chráite os cionn na hÓsta Naofa. Thit ciúnas naofa ar an seomra, agus níor bhris aon ní air ach an urnaí ghearr: 'Beannaithe, a Fhuil Naofa, tar agus tabhair leas dúinne agus do na hanamacha bochta.' – Ba chosúil liom go gcloisfinn rud éigin leachtach ag splancadh síos ar an éadach sínte amach. Ag an nóiméad sin, chonaic mé smál dorcha ag teacht ar an éadach bán, a d'fhás níos mó os comhair na súl. Seo, mar a d'inis an físi níos déanaí, tús an chomhartha a bhí tuartha ón spéir. – Tar éis tamaill bhig, chuaigh AEW ar a glúine arís, d'oscail sí an t-éadach agus choinnigh sí faoi bhun na hEocairiste Naofa, a bhí fós ar an altóir bheag tí (pictiúr). A lámha oscailte agus a méara sínte amach aici, níor choinnigh sí ach imill an éadaigh in aghaidh thosach an tábla altóra bhig, agus an chuid is mó den éadach ag crochadh go saor síos sa chúl (pictiúr). Is léir go raibh drogall ar AEW lár an éadaigh a thadhail de bharr ómóis don rud a chonaic sí féin cheana féin ag teacht chun cinn ann mar rud iontach.

Ba é an fáth bunúsach a bhí le hathrú fócas an fhísí ón bhfís chairismatach den Chrosaithe go dtí an tOighear Naofa ná go raibh an ceangal cúisíoch idir an eachtra mhistiúil agus an tSacraimint is Naofa—ina raibh Críost i láthair go fírinneach agus go substaintiúil i bhfles agus i nfala, agus óna Chroí Eocairisteach a raibh an sruth fala i ndáiríre ag doirteadh ar an éadach—le bheith go follasach a leagadh béim air.

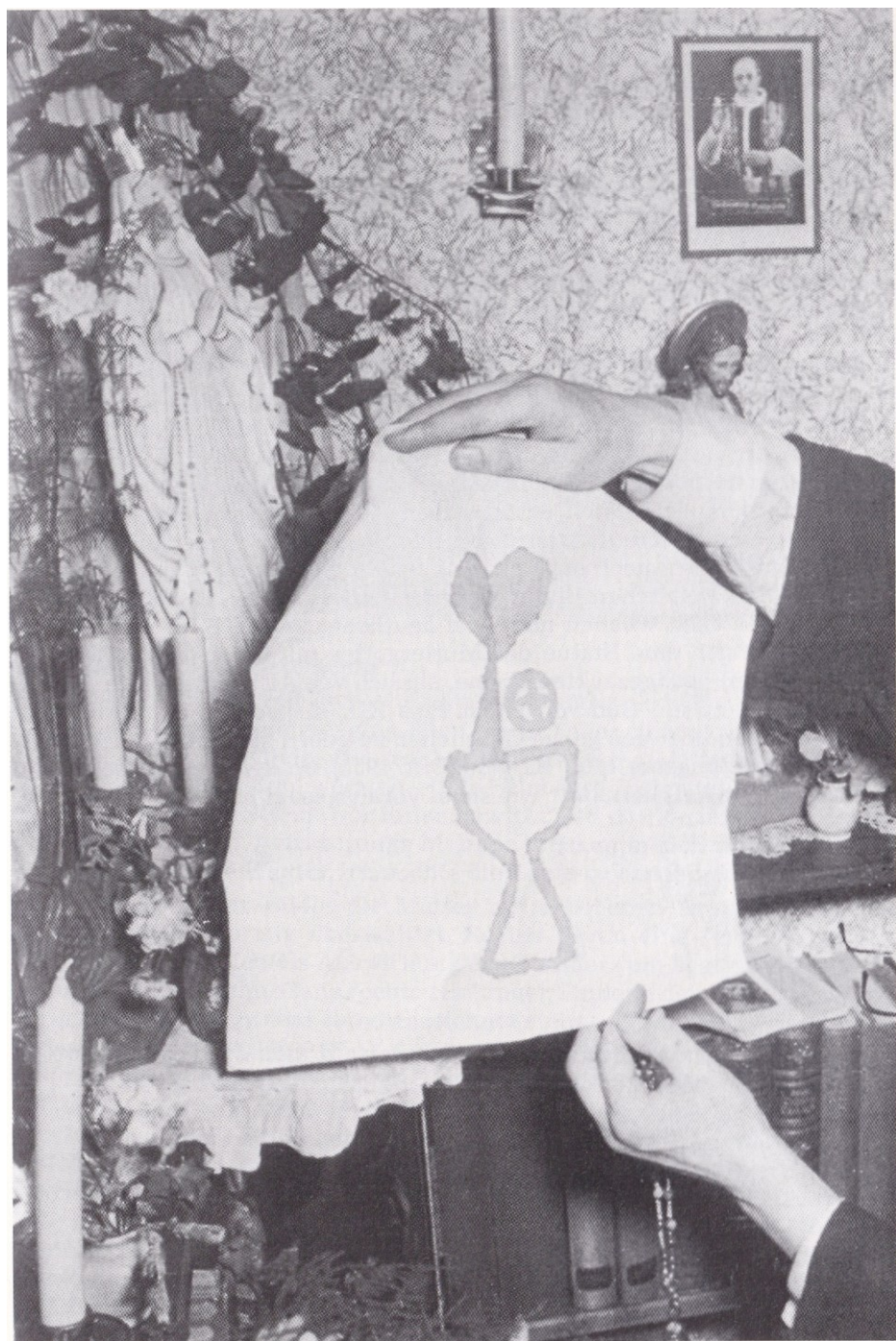
D'fhéadfaí 'an t-uair shagartúil' a thabhairt ar an radharc naofa seo i saol AEW. Sí, nár chothaigh uaithi óna hóige ach an t-aon mhian amháin go mbeadh cead aici, fiú uair amháin ar feadh uair an chloig, a bheith ina sagart don Tiarna – bhí fonn uirthi i gcónaí a bheith ina buachaill agus í ina cailín – measadh í a bheith fiúntach ag an Ardshagart síoraí féin chun a fhuil íobartha luachmhar a fháil arís óna chroí tréite, di féin agus do Chríostaíocht a bhí ag fuarú ina creideamh Eocairisteach.

13. Réabadh ifrinn; pléascann urchair trí ranganna na n-adhróirí

Ag an nóiméad is naofa sin, agus na flaithis ag oscailt os cionn an tslua a bhí ag guí agus comharthaí tosaigh an mhíorúilt le feiceáil, bhris an ifreann amach lasmuigh. Fíor-ghéibheann ar an teach a bhí ann. Níorbh fhéidir le haon duine againn an teach a fhágáil gan ár mbeatha a chur i mbaoil chun athneartú póilíní a ghlaoch. Báisteach de chlocha, de chlubanna adhmaid agus de bhuidéil a scaoileadh anuas ar an teach beag ó gach taobh. D'iompaigh fearg an tslua fhiáin ina stoirm fíochmhar agus bhí an chuma ar an scéal go mbeadh an teach ar fad faoi léigear. Bhí na fuinneoga go léir briste, agus rinne siad iarracht an doras tosaigh a bhriseadh isteach. Agus san aon nóiméad a chonaic mé an chéad rian fola ar an éadach, bualadh urchair tríd an seomra ó gach taobh. Scread ár gcompánaigh scanraithe le heagla agus chaith siad iad féin ar an urlár (ar dheis sa phictiúr) chun na piléir a sheachaint. Dhearbhaigh mé dóibh leis na focail: 'Ná biodh eagla oraibh; tá an míorúilt buailte linn cheana féin!' – Gabhadh an t-éagóir seo a rinne ár gcéilí comhraic ar an gceamara freisin, ar bhealach níos dílse agus níos do-áite ná mar a d'fhéadfadh teanga an duine a dheimhniú. An lá dár gcionn, thuairiscigh mé an t-ionsaí a bhí bagrach don bheatha do na póilíní, ach b'éigean dom níos déanaí, faoi ordú docht, an gearán a tharraingt siar,

- "Nos habemus legem, et secundum legem debet mori" (Eoin 19:7); seo níl an seanfhocal soiscéalach seo aisghairthe go fóill, fiú sa lá atá inniu ann.

14. Ar an gcéad radharc ar an gcomhartha neamhaí

Bhí AEW ag filleadh an éadaigh arís agus á bhogadh anonn is anall ar imeall an altóra bhig, amhail is go raibh sí ag iarraidh sreabhán éigin a ghabháil leis. Mar sin féin, choinnigh sí a radharc dírithe suas, áit a bhfaca sí Croí fuilitheach íosa. Bhí mé i mo ghlúine díreach in aice léi agus chonaic mé sreangán caol dorchá leachtach ag sciorradh chun tosaigh agus ag doirteadh amach i gcruth nach raibh mé in ann a aithint go soiléir go fóill. Scaoil an leacht (fola) chomh láidir sin gur fhág sé rian soiléir ar chúl an éadaigh fhillte. Ag sárú dhlíthe nádúrtha an domhantarraingthe agus na gluaisne, shní an fhuil thar fhillteacha an éadaigh agus lean sí ar aghaidh ar fhad an éadaigh fhillte. – Air an áit sin, thóg an físi an t-éadach, chuir sí in airde arís é i dtreo na hUile-Mháthar ar chlé thuas, le haghaidh póg. Ansin, le mothúchán ómósach agus grá dílis, brúigh sí go réidh í dá brollach. Ina dhiaidh sin, thug AEW an éadach, a bhí fós fillte, dom. Ansin d'oscail mé é agus fuair mé laistigh de chroí déanta de fhuil úr, agus sruth fola ag brúchtaíl as; calas; agus, ag foluain os a chionn, ostach níos mó a raibh cros tríd. Lean an fhuil uirthi ag síothlú go mall ó na himill os comhair mo shúl féin. Shíl mé freisin go bhféadfainn boladh milis an fola úr a bhrath. Bhrath mé an boladh seo i bhfad níos soiléire seachtainí ina dhiaidh sin. – San íomhá ar chlé, taobh thiar de an éadach fuilteach, dealbh de Mháthair Dé le coróin an-fhiacloch (a bhí beagáinín doiléir), cosúil leis an gceann a chonaic AEW. Ar an mballa ar dheis, pictiúr den Pápa Pius XII, a bhfuil an chuma air go bhfuil sé ag tabhairt a bheannacht ard-shagairt ar an eachtra ar fad. – Fuair AEW bás ar lá sochraide Pius XII (13 Deireadh Fómhair 1958), lá ar 'bhuaill cloig an domhain ar fad' leis, díreach mar a bhí tuartha aici.

15. Tionchar ar an ngrúpa urnaí ' '

Nuair a d'ardaigh mé an éadach a raibh comhartha an mhíorúilt air, agus é fós úr le fuil, os cionn mo chinn, agus nuair a thaispeáin mé do na daoine a bhí i láthair é, rith critheán uafáis dhomhain trí chnámha gach duine agus léiríodh é i nglao glórach. Ghuigh siad, bhain siad osnaí agus chaoin siad ag an míorúilt dochreidte a bhí déanta ag uilechumhacht Dé os a gcomhair amach an uair sin féin, agus a raibh siad anois ag feiceáil lena súile féin. Thit fir óga láidre as a chéile agus bhí siad ag osnaíl mar pháistí. Rinne mé iarracht na daoine a shuaimhniú.

I lár an phictiúir tá an mháthair agus a lámha ardaithe aici, faoi léigear ag mothúchán spioradálta. Ar a deis tá bean óg, agus síocháin inmheánach bheannaithe le feiceáil ar a haghaidh mar thoradh ar an míorúilt. Ar an taobh deas is faide i gcéin tá mac léinn óg, agus comharthaí an tsuaitheadh shíceolaíoch le feiceáil ar a haghaidh agus ar a lámha.

Ní i bhfad tar éis don míorúilt tarlú, brisigh strainséir iomlán isteach sa seomra agus bhrúigh sé a bhealach suas go dtí an éadach. Sheas mé go cosantach os a chomhair. Chaith an fear sracfhéachaintí fíochmhara, dímhéasúla ar an gcomhartha naofa agus rinne sé amhail is go mbeadh sé ag síneadh amach chuige. Choinnigh mé siar é agus ní ligfinn dó teagmháil a dhéanamh leis ná grianghraf a thógáil de. Ar an gcaoí chéanna, brúdh lámh tríd an bhfuinneog leathoscailte agus shín sí isteach go dall, amhail is go raibh sí ag iarraidh an éadach a ghabháil. Rinne mé cuimhneamh ar an rabhadh ó Mhuire Nua go mba chóir dúinn a bheith ar ár n-airdeall go deimhin; óir thiocfadh daoine a bheadh ag iarraidh an éadach a thógáil uainn. Bhí a fhios ag ifreann agus a lucht faire cad iad na heachtraí diaga a bhí ar siúl anseo, agus mhothaigh siad iad, agus bhí siad meáite ar é a ghoid agus a scrios.

16. Sa radharc aoibhinn den chomhartha neamhaí ón

Tar éis di teacht as a héascais, feiceann AEW anois lena súile coirpe an comhartha míorúilteach a tugadh di ón Neamh. Sásta mar leanbh, stánann sí, agus í báite sa sonas, ar a bronntanas neamhaí. Ní raibh súil aici leis an gcomhartha seo de ghrá agus d'uilechumhacht an tSlánaitheora, scríofa le fuil

rud éigin nár bhí súil aici leis; ina ionad sin, bhí radharc ó Vailíní Naomh Veronica ar intinn aici. Anois, bronnann Íosa a Chroí uirthi, a bhfuil a ghrá rathach ag doirteadh amach isteach sa chalice agus sa Chomaoín, siombailí d'Aifreann na Naomh Sacraimint, agus iad go léir scríofa, foirmeáilte agus fuascailte le Fuil phrionsúil Uan Dé. Tar éis an tsaoil, ó a hóige ar aghaidh, mheas AEW an tSacraimint Naofa mar an fhoirm urnaí ba phrionsabhaile agus ba éifeachtaí. - Ar chlé ó bhonn an chailíse, braon fola amháin. Ó choirnéal na láimhe deise de bhonn an chailíse, síneann sruth tanáí fola go himeall an éadaigh. Dealraíonn sé gur bhuail an fhuil a bhí ag rith síos ó thaobh na láimhe deise den chailís go han-chumhachtach leis an gceann a tháinig anall ó bhonn na láimhe clé

gur phreab an sruth mion, fada seo amach as. (Ar an drochuair, níl sé seo le feiceáil ach go fann sa ghrianghraf seo.) Thóg mé grianghraf eile den éadach naofa ag a dó a chlog ar maidin. Rinne mé an rud céanna arís thart ar a cheithre a chlog ar maidin. Níor ghlac na smáil fola a gcruth deiridh ach go luath ar maidin an 2 Iúil, nuair a bhí an fuil, a bhí úr ar dtús, níos tirime.

17. I silent, , ómós

D'fhanamar ar feadh tamaill i ndeabhóid chiúin os comhair íomhá na fola. Ansin, ghlaigh mé ar thuismitheoirí na mná carismatacha ionas go bhfeicfidís go cóngarach an comhartha míorúilteach a bhí iontaofa ag Neamh i lámha a n-iníne. Ag gol agus ag streachailt lena gcuid meon a cheartú, chrom na thuismitheoirí ionúine a nglúine roimh an tsiombail neamhaí, a bhí ag sileadh le fuil úr-dhoirtte an tSlánaitheora. Ansin ceadaíodh don chuid eile de na daoine teacht níos gaire freisin agus a n-ómós a léiriú. – Chrom an Mhaighdean Bheannaithe Muire féin a glúin, ina dearcadh, roimh chomhartha naofa fola a Mac.

Mar gheall ar an líon mór daoine a bhí sa seomra agus oíche the an tsamhraidh, bhíomar báite san allas. Chuaigh mé amach sa chlós chun anáil úr a fháil, fad is a bhí AEW ag athrú a cuid éadaí sa seomra béal dorais. Tar éis tamaill, tháinig sí ar ais i gcultas gorm dorchá chun guí linn. De réir mian na Maighdine Beannaithe, bhíomar le an oíche ar fad a chaitheamh i mbun urnaí os comhair na comhartha naofa. D'urnaíomar an Chreideamh, fad is a bhí an éadach fuilteach sínte amach ar altóir bheag an tí. – Ar a deis bhí a deirfiúr A.

18. 'Arán na Beatha' ó lámh aingil go cara le AEW

Arís eile, le linn an Rósanna a aithris, d'athraigh cuma an AEW, cé nach raibh an t-athrú chomh mór is a bhí sé roimhe sin. Mar a d'inis sí níos déanaí, tháinig aingeal gléasta mar shagart i láthair, agus alb fhada shruthach le crios éadrom air, agus calas lán le hóstais ina lámh aige.

Thosaigh an AEW ar an gConfiteor. Ansin, mar a d'inis sí dúinn níos déanaí, thóg an t-aingeal hosta as an gcalas, rinne sé comhartha na croise leis le mór-ómós agus le hiomláine, agus thug sé 'Arán na Beatha' ar a seal do bhaill de theaghlach Wfk agus dóibh siúd a bhíodh ag guí an Rósach leo i gcónaí, agus ní raibh cuid acu in ann an Chomaoineach a fháil le fada an lá. Sin an t-ainm a thug an teachtaire neamhaí féin ar an gcineál seo Comaoineach. —

Tá cara de chuid AEW ag fáil Arán na bhFlaitheas faoi láthair. Ní raibh AEW in ann a fheiceáil ach Aingeal radanta an Chailis agus an aghaidh an té a bhí ag fáil an Chomaoineach, ar a raibh a radharc dírithe go géar. Chuaigh gach rud eile i léig di. —

Ar chlé, ar altóir bheag an tí,

atá an éadach naofa a bhfuil comhartha míorúilt Eocairisteach air.

19. Faigheann AEW féin Arán na bhFlaitheas ó lámh aingeal,

Tar éis do na daoine eile an 'Arán na Beatha' a fháil ar dtús, chuaigh AEW féin ar a glúine, d'fhill sí a lámha, d'ardaigh sí a ceann, d'oscail sí a béal – ag cur a teanga i gcoinne a beola íochtair, díreach mar a dhéanfadh leanbh a chéad Chomaoineach a fháil – agus mar sin fuair sí ón

Ó lámh an teachtaire neamhaí, a bhí le feiceáil aici, arán miostéireach Dé.

- Cén ghrásta speisialta a d'fhéadfadh sí a bheith ag guí ar a shon ag an nóiméad sin? Go seasfadh sí le foighne agus le misneach le gach cruatan agus gach triail dho-thuigthe a bhí le teacht uirthi?

20. An comhartha neamhaí i radharc soiléir

'Tá cuimhneachán a chuid iontas bunaithe ag an Tiarna lách trócaireach' (Salm 110:4). Is féidir linn na focail seo ón Salm a chur i bhfeidhm freisin ar an gcomhartha Eocairisteach fola a bhronn Neamh lách trína bhanseirbhíseach ar oíche Fhéile na Fola Praghas i 1952, agus a léiríonn sí dúinn anseo arís le sracfhéachaint dháiríre. D'oscail Croí an Dé Naoimh agus an Slánaitheora arís go rúndiamhrach an oíche sin, díreach mar a d'oscail sé tráth i ndorchadas an ghealáin ghrianach míorúiligh nuair a tréigheadh an taobh, agus shní an fhuil agus an t-uisce amach. Anseo dhoirt Mac Dé a Fhuil fuascailteach—an tOíche agus an Chailís—ina 'chorpall, ina chuilbheart', chun a léiriú go bhfuil sé i rúndiamhair Shacraimint na hAifrinn

go bhfuil sé i láthair go fírinneach agus go fírioch, i bhfles agus i nfala, i ndéitheacht agus i ndaoineacht. Ar bhealach, cuireann Láibhréad na Fola R. i gcuimhne freisin an láibhréad mhór línéadaigh inar fhill an Mhaighdean Mhuire, Máthair na Bróin, corp íobhartha neamhbheo a Mac Dé, agus inar phrionta Íosa é féin go míorúilteach íomhá a chumais iomláin agus é ina luí sa tuama—íomhá a bhfuilimid in ann a nochtadh go dílis, go háirithe inár laethanta seo de chreideamh atá ag meath, trí úsáid a bhaint as na modhanna teicniúla is nua-aimseartha. Luíonn íomhá na fola, a d'oibrigh neamh, go cothrománach go díreach i lár an éadaigh; go hingearach, tá sí aistrithe beagán síos agus mar sin luíonn sí go siméadrach laistigh den fhráma iomlán. Airde iomlán an smáil fola tomhaistear 27 cm ar airde agus scoilttear é ina dhá leath ag barr an chailís. Faoi uaireanta luatha na maidine, bhí an fhuil níos tirime agus bhí na comhrianta níos géire, agus i gceantair áirithe bhí siad cosúil le foircinn dealg.

21. Agus í ag súil le slán na Banríona na bhFlaitheas

De réir Mháthair Dé, bhí sé i gceist le bronnantas chomhartha na fola príomhchuspóir a cuairte a chomhlíonadh. Mar sin féin, toisc gur bhain AEW amach roimh ré go mbeadh an scaradh ón Oighean Beannaithe an-phianmhar di, d'iarr sí go dtarlódh an teagmháil dheireanach seo sa bhaile. Ghéill Máthair Dé don iarratas seo don lá ina dhiaidh sin, Fhéile na Cuairte. Ba í cúram dícheallach

AEW chun altóir bheag an tí a mhaisiú le maisiúcháin bláthanna thar a bheith flúirseach don chuairt slána seo ó Bhanríon na bhFlaitheas. Chuir sí soitheach mór uisce ar bun freisin (le feiceáil taobh thiar dá lámha), a gheall Máthair Dé a choisriceadh. Bhí sé iarrtha ag AEW orainn freisin í a fhágáil ina haonar tar éis an tslán. - Arís eile, bhí an éadach naofa sínte amach ar an altóir bheag nuair a thosaíomar, timpeall a hocht a chlog sa tráthnóna, ag guí na Rúin Lúcháireacha den Rós. Bhí cuid de na hadhróirí, a tháinig ó chian, tar éis bhí orthu imeacht go luath an mhaidin sin. Ansin, i lár ár bpaidreacha, d'éist AEW suas agus chuala sí ó chian fuaim an 'Ave' ó Lourdes, a bhíodh, ó Dheireadh Fómhair 1951, i gcónaí ina comhartha ar theacht na hócáide carismatach. Anois don uair dheireanach riamh. – De bharr an teasa ghéir sa seomra, bhí an scannán tosaithe ag leá cheana féin, mar is féidir a fheiceáil ar an éadach agus ar éadan AEW. I dtreo bhuaicphointe na fise slána, tháinig deireadh iomlán leis an scannán. Is dócha gurbh é an chiall a bhí leis sin ná nár chaill radhairc an eispéiris spioradálta is pearsanta dá gconsacraíocht phearsanta féin de thoradh a nochtadh don phobal. Ar an seif leabhar luíonn an leabhar nótaí a bhí le tabhairt di sa radharc arna hiarratas, ionas go bhféadfadh sí na teachtaireachtaí a scríobh síos go dílis láithreach.

22. Sa radharc aoibhinn de Mháthair Dé

Labhraíonn an íomhá ar a son féin. – Agus an 'Ave Maria' á chanadh ag cóir na n-aingeal, dhoirt an raidhse neamhaí solais anuas agus tá sé le feiceáil ar aghaidh an fhísí. An bhféadfaimis ráiteas de chuid na nApostal a lua anseo? "Dia, a dúirt, 'Bíodh solas ann agus bíodh solas' (Gen 1:3), is é a thug solas chun siúil inár gcroíthe freisin, rud a d'fhág go dtiocfadh eolas ar ghlóir Dé ar aghaidh Íosa Críost chun solais. 'Ach i gcrúiscíní cré a iompraímid an stór seo, le go dtiocfadh an chumhacht den scoth ó Dhia agus nach uainn féin' (2 Corantaigh 4:6–7). Anseo, lonraíonn 'báire éadroim' séimh de ghlóir Chríost trí fhoirm thalmhaí linbh dhaonna. - I súile seo, tá gach ní saolta imithe; i solas carismatach na grásta, feiceann siad Banríon na bhFlaitheas ag teacht anuas, gléasta i gcoróin , bán mar an sneachta agus ag drithliú mar an solas. 'Ní féidir le duine riamh, riamh cur síos lena bhriathra féin ar a bhfuil Dé Naofa Íosa Críost, an Mhaighdean Bheannaithe Muire agus na hAingil Naofa subhailceach agus álainn sa bhfís,' d'admhaigh sí dom uair amháin. Féachann na súile seo ar rud éigin atá gan teorainn álainn agus tá siad go hiomlán faoi gheasa aige. Ní insíonn an aghaidh seo bréag, agus tá lionsa an ghrianghrafadóra neamhchorrupteach. Caitheann barántúlacht láidir na híomhá seo solas nua freisin ar nádúr osnádúrtha chomhartha na fola, atá sínte amach roimhe.

23. Teachtaireacht Thromchúiseach ón Neamh

D'iarr AEW an leabhrán beag ionas go bhféadfadh sí focail na Maighdine Beannaithe Muire a scríobh síos láithreach. Bhí cead faighte aici cheana don léiriú le haghaidh an cheadaithe seo. Sa leabhrán oscailte, is féidir linn na ceisteanna a bhí scríofa roimh ré a fheiceáil go soiléir, chomh maith leis an spás a fágadh idir na ceisteanna do na freagraí. In éineacht leis an dea-scéala, cloiseann AEW scéala níos buartha fós faoi thrioblóidí breise, faoi neamhdhúil na ndaoine agus a bpionós, agus is dócha freisin faoina cosán deacair féin amach romhainn. Tá an brón agus an anacair a chruthaíonn sé seo le feiceáil ar a haghaidh, agus tá deoir ar a leicne. Tá a radharc dírithe go daingean ar an bhfóirine neamhaí, agus is cosúil go bhfuil a béal, atá beagáinín ar leathadh, ag stocmharú ceist. Thug Muire treoracha freisin maidir le cinniúint agus ómós na héadaí naofa amach anseo. Gach bliain, cibé áit a gcoinnítear é sa deireadh, beidh ceithre mhórlá oiliúireachta ann: ar an 1 Eanáir, Fhéile Ainmniú Íosa, ar an lá sin dhoirt an Leabhar Íosa an chéad

braoinín d'fhuil a Fhuascailteora ar ár son. – **2.** Ar an 1 Aibreán, de ghnáth le linn an Charghais. * **3.** Ar an 1 Iúil, Fhéile na Fola Praghasa. – **4.**

1 Deireadh Fómhair, tús Mhí na Rósaire.

Le linn an fhíseáin seo, tháinig Muire síos freisin go dtí an soitheach uisce agus bheannaigh sí é trína lámh a thumadh ann agus comhartha na croise a dhéanamh. Gheall sí go leigheasfaí go leor daoine breoite lá éigin leis an uisce seo

go leigheasfaí go leor daoine breoite lá éigin leis an uisce seo.

24. An taifeadadh deireanach den teachtaireacht neamhaí agus slán

Agus i measc rudaí eile, bhí an gealltanais sa teachtaireacht dheireanach seo ón Mhaighdean Mhuire go gcothroinnfí go leor peacaigh lá éigin trí chomhartha na Fola Preasaí agus go leigheasfaí daoine tinn dílse. Fuair AEW freisin teachtaireachtaí príobháideacha, pearsanta ina raibh roinnt fírinne searbh. Go dtreoródh an chuid eile dá saol ar talamh í fós trí dhris dhlúth dhriseacha, rud a chruthaigh a bheith fíor go hiomlán. Ansin tháinig an t-am scéalaíochta; áfach, níorbh fhéidir tuilleadh píosaí scannáin a ghlacadh, mar go raibh an scannán leáite agus rith sé amach. Ach aon duine a bhí ina láithreach

tá a fhios ag an bhfinné a bhí i láthair go raibh rud éigin ag tarlú i nduibheagán istigh na hanama, rud nach ceart a shalú le cíoradh fiosrach. Is leor an méid seo a rá: shín AEW amach a rósaí arís

agus phlúch an Neach Neamhaí póg deiridh ar an gcros bheag. Ansin thóg AEW faldíon gúna Bhanríon na bhFlaitheas, a bhí le feiceáil aici, agus thug sí a haghaidh ar lár ann amháil is go raibh sí ag iarraidh go mór greim a choinneáil air. Ach éadach neamhaí na grásta sleamhnaigh go réidh óna lámha. D'fhéach AEW ar an ardú

Bainríon na bhFlaitheas le radharc lán de phian agus de bhrón agus shín sí amach a lámha, amhail is go raibh uirthi a bheith tógtha léi. Ansin thit sí ar an talamh, ag cliseadh. — An raibh rud éigin ag tarlú anseo cosúil leis an méid a léimid san Soiscéal maidir le teacht an Aiséirithe chun Mhuire Macaglia? 'Ghlaoigh Íosa uirthi: "A Mhuire!" Ach sí d'iompaigh sí agus ghabh sí a chosa (Matha 28:9). Ach dúirt Íosa léi: 'Ná greamaigh díom! Ach imigh chuig mo bhráithre agus abair leo: 'Táim ag dul suas chun m'Athar' (Eoin 20:16–17). Thug a muintir AEW isteach i seomra in aice láimhe agus chuir siad ar leaba í, áit ar luigh sí gan chor ar bith go dtí uaireanta beaga na maidine, a haghaidh saite i mbrat. — Seo, is dócha, an chaoi a bhíonn sé nuair a fheiceann an t-anam Críost ag uair an bháis — agus nach mór di a tiontú uaidh, cibé acu le haghaidh tréimhse phoirt, ach le deimhneacht chinnte go bhfeicfear arís é go deo — sin a bheadh sa Phurgóid — nó imithe go deo leis an deimhneacht uafásach nach bhfeicfear arís go deo é — agus sin a bheadh san Ifreann. Agus is díreach chun clann na ndaoine a shábháil ó seo a tháinig Máthair na Trócaire, agus comhartha Fola Phraghasach a Mac, Dia, á iompar aici, síos go Gleann na nDeor. — 'Tar, mar sin, a Idirghuífóid, cas do thrócaireach_ Dírig do shúile orainn, agus tar éis na cruachás seo, taispeáin Íosa dúinn, toradh beannaithe do bhroinne, a Mhuire, a chneasta, a shéimhe, a mhilse A Mhuire, an Mhaighdín Naofa!"

25. Finnéithe nach insíonn bréag

An lá dár gcionn, bhailíomar na teilginí a caitheadh isteach trí na fuinneoga i rith na hoíche. Clocha de mhéideanna éagsúla, píosaí adhmaid, brící, buidéil agus a leithéidí a bhí iontu – agus mar sin, gan fhios dúinn, fillimid ar thús brónach an scéil ar fad. An ghné sagraideach a bhí leis ná nach orainne amháin a bhí an chloch-chaithimh seo dírithe, ach níos mó nó níos lú ar Chríost agus ar a Mháthair Naofa féin, a tháinig síos go dtí an teach seo chun comhartha a dtrócaire a thairiscint do na daoine easumhla.

Bhí salachar agus clocha fiú ar na leapacha. Bhí an chuma ar an teach ar fad go raibh oíche de bhuamáil curtha díobh aige. Fanfaimid i dtosach faoi go leor de na rudai is suarach is eol dúinn

Cuireann dearcadh níos doimhne, níos cuimsithí iallach orainn a fhiafraí: An réamhrá tipiciúil a bhí sa eachtra iomlán sin den am sin don streachailt idir an solas agus an dorchadas, idir Eaglais Chríost agus geataí ifreann, streachailt atá ag titim amach i rith na haoise iomláine atá le teacht, suas go dtí an lá atá inniu ann, go hoscailte agus faoi rún araon?

26. Teach an teaghlach, le feiceáil ón tsráid

Tar éis dá sean-teach damáiste trom a fháil le linn chogadh 1939–45, bhog an teaghlach Wfk anseo. Ba é an teach beag measartha seo, mar sin, ar an 1–2 Iúil 1952, ionad d'eachtra charismatach annamh, ach ní ba lú ná sin d'fhearg ifreann. Ar chúl an tí tá an seomra inar shní an fhuil a Shlánaitheora go sofheicthe arís tar éis beagnach dhá mhíle bliain. Tríd an doras seo agus síos na céimeanna seo tháinig muid amach tráthnóna

1 Iúil mar dhaoine síochánta, gan ach éalú ar ais anseo cúpla uair an chloig ina dhiaidh sin, agus fóirmhórlach deamónach á ruaigeadh. Chaithfí clocha agus piléir trí na fuinneoga seo isteach sa seomra inar léiríodh neamh. – Ach nach raibh clocha agus piléir magaidh agus fuatha á gcaitheamh ag an Íosa céanna as Nazarat ar Golgóta an ar an Íosa céanna as Nazarat a scaoileadh clocha agus urchair magaidh agus fuatha? Agus nach iad tairní agus buillí an chlam a d'fhág fuil phríseach an tSlánaitheora ag síleadh? 'Mysterium pietatis – Mysterium iniquitatis, Rúndiamhair na diagachta – Rúndiamhair na hurchóide', ansin mar inniu (1 Tím 3:16; 2 Tes 2:7)!

27. Cuntas gairid ar na blianta deireanacha den ' ' (AEW)

Chuir Dia teorainn le saol an AEW ar talamh tar éis an chomhartha mór míorúlteach sin, agus gan ann ach sé bliana agus tuairim is trí mhí go leith. Ós rud é nach raibh mé féin in ann a bheith i mo shúil-fhinné ná i mo chluas-fhinné le linn na tréimhse seo de bharr an smachtbhanna a cuireadh orm, caithfidh mé a shásamh le cuntas gairid, achoimriúil ar an gcéim seo de shaol an AEW, cé gur féidir liom brath ar fhinnéithe fírinne-ghrácha atá gar dom.

Don AEW, ba thuras suarach, dian é an tréimhse a lean, ó áit go háit, ó thír go tír, ó mhór-roinn amháin go ceann eile agus ar ais arís. San Eilvéis, cuireadh i bpríosún í ar chúisimh bhréagacha ar feadh oíche amháin agus leathlae, go dtí gur éirigh lena deartháir rochtain a fháil ar na leibhéil is airde den phóilíneacht agus saoradh a dheirféar a chinntiú. Bhuel, deir Críost é féin: 'Tabharfaidh siad thar láimh sibh do na cúirteanna . . . Áireofar é i measc na ndrochdhaoine... Greadfaidh sibh agus déanfaidh sibh brón, ach beidh an saol ag lúcháir' (Mt 10:17; Lc 22:37; Eo 16:20). I sráidbhaile sléibhe iargúlta i réigiún coille thoir na Baváire, chaith AEW an tréimhse is faide dá cuid in óstán. Bhí sé seo freisin lán de fhulaingt fhisiciúil agus mhothúchánach agus de thaithí searbh. Bhí deireadh tagtha lena taithí charismatach, a bhí ceaptha don phobal, ach ní leis an gceann a bhí príobháideach di féin agus dá muintir is gaire di. Mar sin, thar aon ní eile, d'fhill an ath-eispéireasú miosticeach ar Pháis Chríost, ón Sliabh na nOlóg go dtí an bás in éineacht leis an Slánaitheoir crosaithe. Taispeánann grianghraf, a thóg a deirfiúr faoi rún tráth, AEW agus í ag fulaingt an scothadh. Léiríonn a haghaidh phianmhar, chlaochlaithe an phian uafásach ar bhealach an-chroíúil. — An Thug an Spiorad Naomh léargas di ar an todhchaí, lena n-áirítear físis de Lá an Bhreithiúnais atá le teacht, agus rinne sí urnaí chun é a sheachaint—go maolófaí agus go giorrófaí é ar a laghad, agus go sábhálfaí iarsma chun bheith ina fhinnéithe ar bhua atá le teacht Mháthair Dé agus chun tacú leis, agus chun an Eaglais a athnuachan. Ba íomhain uafáis iad seo, cosúil leo siúd atá le fáil i Leabhar an Apacailipsis (Apac 6:12–17; 8:7–13; 9:1–12, srl.). Chonaic sí 'an ainmhí ag éirí as an talamh' (Apac 13:11) agus é ag slogadh tíortha iomlána. Thosaigh an 'slogadh náisiún' seo, mar a míníodh di, leis an Ungáir.

Taispeánadh fíis di dá todhchaí féin: an áit a gcuirfí ar dtús í, ach nach bhfanfadh sí ann i bhfad; ina ionad sin, d'aisghabhfaí go luath í agus gheobhadh sí a suaimhneas deiridh ar feadh tréimhse níos faide i reilig aoibhinn, i reilig a tuismitheoirí.

Sna seachtainí deireanacha, bhí cailteanas goile leanúnach ar AEW, rud a d'fhág go raibh laghdú ginearálta ar a neart, cé nach bhféadfaí aon ghalar orgánach a bhrath. Chuir an dochtúir a d'eisigh an teastas báis níos déanaí a iontas in iúl go hoscailte nár éirigh leis aon ghalar orgánach a bhrath agus luaigh sé an fhoirmle ghinearálta mar chúis an bháis: 'Fuair sí bás de bharr cliseadh croí.' Le linn na hoíche deiridh, tháinig a gaolta ar a seal chun faire a choinneáil cois a leapa. D'fhan AEW ina cuid mhothúcháin go dtí an deireadh thiar thall. Chuala a deirfiúr M., a bhí ag coinneáil faire, na focail dheireanacha óna beola go glórach agus go soiléir: 'Ar an 29 Deireadh Fómhair, ar an lá sin ...' Sin an méid a d'éirigh léi a rá. Chuir a deirfiúr stop léi ó labhairt a thuilleadh, agus í den tuairim go bhféadfadh AEW, ina staid laga, rud éigin a rá anois

nár cheart di a nochtadh. Is é an 29 Deireadh Fómhair, i ndáiríre, an dáta a bhí ag AEW a céad eispéireas carismatach – an radharc de Mháthair Dé – sa bhliain 1951. Is dócha, mar sin, go raibh AEW ag iarraidh rud éigin a rá a tharlódh lá éigin ar an dáta sin. Timpeall a haon a chloig, d'fhill AEW a hanam thriailte go mór, a hanam ghlan agus a hanam thar a bheith cumasach, ar a Cruthaítheoir, gan allas an bháis, gan anró an bháis.

Fuair sí bás go suaimhneach, beagnach gan a gaolta a thabhairt faoi deara, a d'fhan i bhfad go dtosódh AEW ag análu arís. Ba ar an 13 Deireadh Fómhair 1958, ag uair shochraid an Phápa Pius XII, a bhí na cloig uile ar fud an domhain a bhí ag bualadh, díreach mar a bhí tuartha ag AEW i 1952 maidir le huan a báis. Is é Dia Tiarna an ama, agus ina chomhairle chiallmhar, tá gach rud marcáilte amach de réir bliana, lae agus uaire.

'Is é Íosa Críost an t-aon cheann céanna inné, inniu agus go deo' (Eabhraigh 13:8).

V. Cur síos ar thoiseanna an chomhartha fola ina chuid ''

Ba chóir a thabhairt faoi deara go bhfuil an chuma ar an smál fola iomlán gur doirteadh isteach é, agus é ag breathnú níos cosúla le smál a d'fhorbair go nádúrtha seachas a bheith géar-shainithe. Dá bhrí sin, d'fhéadfadh sé a bheith amhlaidh, le tomhais arís agus arís eile, go n-athraíonn na torthaí aonair faoi chúpla milliméadar, ag brath ar an áit a gcuirtear an téip-thomhais feadh na n-indintíochtaí éagsúla. Ina theannta sin, ag an tús, tugadh aire gan an línéadach, a bhí smálta le fuil úr agus a lean an Fhuil Naofa ag síothlú go mall ann ar feadh uaireanta, a shíneadh rómhór.

Is é 40 cm ar fad agus ar leithead an t-éadach beag féin, mar a tuairiscíodh thuas cheana. Féach an léaráid ar leathanach 59. Airde iomlán an smáil fola ó bharr an chroí go himeall íochtair an chailis: 27 cm. Airde an chailis: 13.5 cm. Leithead bhonn an chailis: 6.5 cm. Leithead imeall uachtarach an chailis: 10.20 cm. Leithead chnap an chailis: 3 cm.

Fad an tsrutha fola ón taobh clé den chroí isteach sa chalás: 6.5 cm. Leithead an tsrutha fola seo agus é ag teacht amach as an gcroí: 1 cm.

Leithead an chaláis san áit a dtéann sé isteach ann: 2.5 cm. Trastomhas an ósta cruinn: 4 cm. Trasnán an chroí ón mbarr ar dheis go lár ar chlé: 7.5 cm. Trasnán an chroí ón mbarr ar chlé go lár ar dheis: 7.5 cm. Leithead an chroí sa lár: 8 cm, is é sin le rá, dhá oiread trastomhas an ósta.

Fad ón imeall uachtarach clé den chroí go himeall uachtarach clé an chailis : 12.5 cm. An fhad céanna ar an taobh deas : 13 cm.

Níl ann ar dtús ach figiúirí tirime, ach léiríonn an pictiúr foriomlán comhchuibheas aeistéitiúil, cumadóireacht dea-chothromaithe agus siméadracht ghalánta. Dá bhrí sin, tá an sreabhadh fola ar chlé den Aifrinn cothromaithe leis an sreabhadh ar dheis, agus bunaíonn an dá cheann an nasc idir an croí agus an calaois.

VI. Rangú ar iarracht anailís mhatamaiticiúil-ghéoiméadrach

a dhéanamh ar Chomhartha na Fola

Ní chítear dúinn na figiúirí fola-chruthaithe den chroí, den chalán agus den tslíabhra mar línte a tarraingíodh le rialóir agus comhphais, ach i bhfoirmeacha saora, atá beagnach mar a tharlódh go nádúrtha. I n-anailís mhatamaiticiúil, ní mór dúinn dá bhrí sin an modh a úsáidtear ar shlí eile do rudaí sa nádúr a chur i bhfeidhm. Mar shampla, tá struchtúr a lán plandaí, chomh maith le struchtúr choirp an duine, bunaithe ar dhlíthe agus ar fhigiúirí áirithe matamaiticiúla, go minic an 'cóimheas órga' mar a thugtar air; ach ritheann imlínte an fháis nádúrtha go saor in aice le línte ríomhtha, stílithe na bhfigiúirí geoiméadracha. Faighimid an tréith seo inár n-íomhá fola freisin.

An smaoineamh ar fhiosrúchán matamaiticiúil ar phictiúr na fola

Músclaíodh an smaoineamh i mo aigne chomh luath leis an lá tar éis na heachtra, de bharr na bhfoirmeacha a bhí tarraingteach don tsúil agus an tsocraithe chomhchuí. Más é Dia go deimhin cruthaitheoir an fhéithimh seo, ní mór gur mhúnlaigh Sé é freisin de réir phrionsabail a eagna agus a áilleachta, mar a deir an sailmseoir: 'omnia in sapientia fecisti. 'Chruthaigh tú gach ní le heagna' (Salm 103:24). Níos déanaí, phléigh mé an scéal le haitire ag an bPríomh-Oifig Poist in R., a bhfuil mé faoi chomaoín aige as a lán moltaí luachmhara. Níl sa mhéid a leanas ach iarracht ar anailís gheoiméadrach, mar is féidir í a dhéanamh ar bhonn an eolais ar mhatamaitic a fhanann ag an ngnáthdhuine ó laethanta a óige ar scoil. Déanfaimid an léaráid gheoiméadrach seo a leanas a tharraingt: **1. Ciorcal timpeall an smáil fola iomláin le dhá thriantán chothromleatais inscríofa agus pointe trasnaithe i lár an ósta.** Ar dtús, tarraingimid ciorcal timpeall an smáil fola go dtí a airde iomlán. Clibeálaimid an dá thrastomhas a ritheann ó chlé go deas agus ó bharr go bun mar AB agus CD, agus tomhas 27 cm agus gáthréimse 13.50 cm ag gach ceann acu. Luíonn an lárphointe M go beacht i lár imeall uachtarach an chailis, os cionn an tsileadh fola atá ar crochadh.

Ag tosú ó D, marcálaimid ar dtús an gha R (18.50 cm) ar an imlíne ar chlé agus ar dheis; tugann sé seo dúinn na pointí trasnaithe E agus F. – Anois, nascaimid E le F, F le C, agus C le E. Tugann sé seo an chéad triantán cothromláithreach EFC dúinn, inscríofa sa chiorcal, le **fad taobh a = 23.50 cm**. Ansin, ó C, marcálaimid an gha r: 13.50 cm ar feadh an chiorcaill ar chlé agus ar dheis, agus

faighimid na pointí trasnaithe G agus H. Ceanglaímid G le H, H le D, agus G le D. Tugann sé seo an dara triantán comhthaobhach GHD dúinn atá inscríofa sa chiorcal, leis an aon **fhad taobh a = 23.50 cm**. Cruthaíonn an dá thriantán chothromláithreacha, atá fritháirithe i gcoibhneas lena chéile, réalta sé-phointeach; nó, má cheanglaímid na sé bharr DFHCGED, heicseagán le fad taobh aonadach $b = 13.50$ cm, is é sin arís

=r. Ag na sé bharr, tagann sé thriantán chothromláithreacha níos lú eile chun cinn ó na pointí trasnaithe JKLM'NO, agus an taobh aonadach coiteann $c = 7.80$ cm acu. Téann an toise seo tríd an tsiombail fola iomlán freisin. Ina theannta sin, nascimid N le M chun an rómbás MLM,N a chruthú. Laistigh de seo, tarraingimid an dá dhiagonal M–M agus L–N. Is é an pointe trasnaithe, P, a thugann lár an ósta fola le trastomhas de 4 cm = d. **2. An 'Cóimheas Órga',** Tagraíonn sé seo don chumadóireacht aeistéitiúil, idéalach agus don struchtúr is taitneamhaí i bportráid ealaíonta, chomh maith le foirme an duine, ina bhfuil an Cóimheas Órga suite ar imeall íochtair an chliabhraigh. Is í an fhoirmle gheoiméadrach ná: is é an chuid níos lú ná chun an chuid is mó a dhéanamh don iomlán. Nuair a chuirtear i bhfeidhm ar an bhfigiúr daonna

: an caidreamh idir an fhad ón gcoróin cinn go dtí an chliabhrach agus an fhad ó lár an tsála go dtí an chliabhrach, agus an caidreamh idir an fhad ó lár an tsála go dtí an chliabhrach agus an fhad ó lár an tsála go dtí an choróin cinn. I bhfigiúirí, is é seo: $5:8 = 8:13$.

Chun an Cóimheas Órga a fháil, tarraingimid ingearach ó lár an óstaigh, P, ar chlé ar an trastomhas C–D, agus faighimid an pointe trasnaithe P'. Tá an codán P' – C (= 10.20 cm) anois sa chion céanna leis an gcodán P' – D = 16.80 cm, mar atá an codán P' – D : 16.80 cm i gcoibhneas leis an gcodán iomlán C – D : 27 cm.

Trí shimpliú le 4 agus 5, faightear an chothromóid: ffi : *S

dá bhrí sin is é P an pointe ar a dtugtar an pointe den Rann Óir laistigh d'íomhá iomlán Chomhartha na Fola Naofa. Ainmnímid P'–C (= 10.20 cm) mar an 'Rann Óir' agus tugaimid e air.

Síneann an 'Líne na hEarnála Óir' ó P' ar dheis trí P, lár na hÓsta Fola. Is é seo an túsphointe agus an treoirphlean don Chomhartha Fola iomlán. Faighimid an 'Líne Óir' 10.20 cm arís i leithead imeall uachtarach an chaláis K'–K', chomh maith le doimhneacht chupán an chaláis M–R:'/' e: 5.10 cm.

Mar achoimre, is féidir linn a rá: go ritheann caighdeán ordúil atá taitneamhach go haistéitiúil trí struchtúr agus cumadóireacht na híomhá fola iomláine, ag tabhairt áilleachta agus comhchuibheis chlasaicigh di. Tagann lár chruth an óstáin i gcomhréir le córas an aonaid agus an trí (línte ciorcail agus triantáin), chomh maith leis an gCóimheas Órga. Tagann línte an fhórsa le chéile i lár an chumainn ó bheagnach gach treo, nó níos cruinne, sraonann siad go léir amach uaidh. Dá bhrí sin, is é cruth an chumainn foinse agus críoch gach foirme agus réada eile.

3. Dronuilleog le trasghearradh i gcruth an Óstach – Fíor Ich. 61

Má rothlaímid an líníocht iomlán thart ar 30 céim ar dheis, tarraingíonn an dronuilleog EDHC an tsúil. Laistigh den dronuilleog seo, luíonn cruth an tAifrinn sa lár idir an dá thaobh fhada DH agus Ec (gach = 23.3 cm) agus, ar an láimh eile, ag an bpointe ina dtrasnaíonn an líne thrasghearrthach NL an trasnánach MM' – roinneann an líne thrasghearrthach NL an dronuilleog ina dhá chuid neamhchothroma, agus is ionann an chuid uachtarach NLHC agus trian amháin (7.8 cm) agus an chuid íochtair NLDE agus dhá thrían (= 15.5 cm) den cheathairshleas iomlán. Freagraíonn an deighilt seo, ar a seal, do phrionsabal an Chóimheasa Óir:

#ä : *ffi Is é an toradh air seo, trí roinnt ar 2 agus 3: ffi : ffi

Má shíneann muid an trasnán MM' suas go A' agus síos go Z, faighimid cros mhór laistigh den cheathairshleasán EDHC. Ag pointe trasnaithe na croise seo, tá íomhá an Óstáin Fola, arís eile, mar lár an spáis iomláin. D'fhéadfaí smaoineamh ar urlárphlean eaglaise le haltóir sheastanach, ina bhfuil an tabernacle ina bhfuil an tÓstán Eocairisteach (cf. go garbh le heaglais Vierzehnheiligen)

4. Dhá chalóg stílithe a ríomhadh go geoiméadrach laistigh de chomhartha na Fola – féach an iomhá ar Ich. 60. Tarraingimid leathchiorcal síos timpeall ar M le trastomhas de 'r'

den 'Chion Órga': $1/2$ de 10.20 cm : 5.1 cm. Ar an mbunlíne íochtair, marcálaimid leithead bhonn an chailis: 6.5 cm, agus faighimid na pointí S agus T. (Tá D suite i lár an achair eatarthu). Ansin marcálaimid M ó S

go M, ach ní shíneann muid an líne cheangail ach chomh fada leis an bpointe trasnaithe R' leis an leathchiorcal timpeall ar M. Ar an gcaoi chéanna, marcálaimid M ó T agus ní shíneann muid an líne cheangail ach chomh fada leis an bpointe trasnaithe R' leis an leathchiorcal timpeall ar M. Cruthaíonn an figiúr geoiméadrach a thagann as seo calaois stílithe (calaois thomhais) a bhfuil airde 13.50 cm (: r) agus

cupán calaise a bhfuil a bharrphláta 10.20 cm ar fhad (: an Cóimheas Órga) agus a bhfuil a dhoimhneacht 5.10 cm (: leath an Chóimheasa Óirg). Cnap an chalaíse R'–R': 2.50 cm. Anois, bogaimid suas agus tarraingimid leathchiorcal síos ó C le trastomhas de e: 10.20 cm (an Chion Órga). Trasnaíonn sé seo an bunlíne ag U agus V; ag an mbun, casann sé leis an gCion Órga ag P'. Cruthaíonn an leathchiorcal a thagann as seo babhla le trastomhas ag an mbarr (U–V) atá cothrom le 2e, i.e. 2 uair 10.2 em,

:20.4 cm. – Ar an mbunlíne íochtair, marcálaimid e : 10.2 cm ar chlé agus ar dheis ó D ionas gurb é D an lárphointe. Smaoinigh gurb iad X agus Y an dá phointe críche. Ó X, dírimid ar C ag an mbarr, ach tarraingimid an líne cheangailteach chomh fada leis an bpointe trasnaithe P' leis an leathchiorcal timpeall C amháin. Ar an gcaoi chéanna, ó Y, dírimid ar C, ach ní shínimid an líne cheangailteach ach chomh fada leis an bpointe trasnaithe P, atá ina lárionad don Óstach Fola freisin.

Léiríonn an figiúr geoiméadrach iomlán a chruthaítear dá bhrí sin calaois stílithe, 'calaois comaoineach' mar a thugtar air, le harda iomlán de 27 cm, arb ionann doimhneacht bhabhla an chalaois agus 10.20 cm (: an Cóimheas Órga) agus tomhaistear gais an chalaois D–P' ag 17 cm (an deighleog níos faide den Chóimheas Órga). Tá cnapán an chalaois P'–P 4 cm ar leithead, .i.: an trastomhas de chuid an Óstáin. An fód uachtarach den chailis, U–V: 20.40 cm: dhá oiread an Chion Óir. Léiríonn radharc foriomlán ar an léiriú nádúraíoch ar an fhuil agus ar an athsheinm gheoiméadrach stílithe araon struchtúr dea-mhachnaithe agus cumadóireacht thaitneamhach a leanann norm aeistéitiúil clasaiceach an Chion Óir. An bhféadfadh spiorad an mhíshocraithe é seo a chruthú, mar a líomhnaíodh i gcúisíocht mhalartach? Nó an ea é, tar éis an tsaoil, gur smaoiníodh agus gur múnlaíodh é ag 'eagna Dé, atá ina ealaíontóir ar gach ní agus a shocraíonn gach rud go hálainn'? 'Omnium artifex, et disponit omnia suaviter' (Wis 7:21; 8:1)? VII. 'Comhartha fola' R. agus an tréibhlíodach eaglasta: mar a luadh cheana, bhí freagairt na hEaglaise ar na heachtraí in R. ag an am sách diúltach. D'fhéadfaí a rá fós

fiafraítear fós ar tháinig na fíor-tuairiscí i ndáiríre chuig na húdaráis eaglaise is airde ag an am, agus cén chaoi ar fhreagair siad i ndáiríre. Ach fágaimis seo ar fad ar leataobh faoi láthair agus fiafraímis: Ar tharla aon rud dearfach ar chor ar bith ar thaobh na n-údarás eaglaise is airde maidir le cúrsaí chomhartha fola R.?

An comhtharlúint a bhí ann – rud nach ann dó – nó an spreagadh inmheánach é ón Spiorad Naomh, treoraí dofheicthe ach príomhthreoraí Eaglais Chríost, nuair a d'fhoilsigh an Pápa Eoin XXIII, ar an 30 Meitheamh 1960 – sin, ocht mbliana ina dhiaidh sin – ar oíche Fhéile na Fola Uaillíse, Litir Apostólach: 'Maidir le hUrramú Fola Luachmhaire Íosa Críost', ina n-iarrann sé ar an gCríostaíocht a huramú ar Fhola Luachmhaire an tSlánaitheora a mhéadú? Dá dhéanamh sin, mheabhraigh sé gur leathnaigh a réamhtheachtaí, Pius IX, sa bhliain 1849, mar chomhlíonadh ar ghealltanais, an ómós liotúirgeach don Fhuil Luachmhar don Eaglais iomlán; ina theannta sin, gur leathnaigh Pius XI, ócáid an 19ú céad bliain (1933) ó Shaoradh an chine dhaonna, d'ardaigh Pius XI comóradh an Fhola Phraghasach go féile den chéad ghrád, 'ionas go gcuirfí an ómós d'Fhuil Phraghasach an tSlánaitheora chun cinn go bríomhar agus go sreabhadh torthaí na Fola Diaga seo fiú níos flúirseacha ar an gcine daonna'."

Roimhe sin, ar an 3 Márta 1960, bhí an Litani na Fola Práinneach ceadaithe go pearsanta ag Eoin XXIII leis an ardchead eaglasta is airde, cead nach raibh roimhe sin ach i gceist go príobháideach. - Leagann an litir phápaí béim freisin ar na nochtuithe carismatacha ón Spiorad Naomh don Naomh Muire Margaret Alacoque agus ar iarrachtaí an Athar Uachtaraigh Caspar del Bufalo maidir leis an mómhach air an gCroí Naofa de Íosa, rud a chuir go mór le cothú na mómhach ar an Fhuil Luachmhar- agus do thabhairt isteach a cheiliúrtha liotúirgeach.

Tá an chuma ar an méid seo ar fad, ar a laghad, gur tagairt indíreach í do na heachtraí carismatacha a bhain le Fola Phraghasach an tSlánaitheora i dtíortha na Gearmáine agus údaríonn sé an toimhde go raibh na teistiméireachtaí dearfacha dá réir sin, tar éis an tsaoil, tagtha i lámha Leas-Iarla Chríost. 'Agus beidh an fhuil ina comhartha daoibh ar na tithe ina mbeidh sibh. Beidh an fhuil ina comhartha daoibh ar na tithe ina gcónaíonn sibh' (Easp 12:13). An bhfuil an Spiorad Naomh, a spreagann an Bíobla, ag iarraidh anseo ceangal spioradálta a léiriú idir an fhuil íobairtach shiombalach ar bhoinn na dtithe ina gcónaigh na hIosraelaigh dílse, agus an fhíor-

fola íobairtigh 'Íosa Críost, an tUan gan smál gan locht' (1 Peadar 1:9), a doirtíodh i dtithe Críostaithe chreidmheacha? –

Nó an gá fola na mairtíreach a dhoirteadh ar dtús sula bhfaighidh fola Chríost a tábhacht ar ais?

VIII.

Liotán chun na Fola Naofa agus Phréisiúla

A Thríonóide Naofa, aon Tiarna agus Dia. I n-ainm Dé Naoimh † an Athar, agus an Mhic, agus an Spioraid Naoimh. **Amen.**

V. A Dhia Naofa Uilechumhachtaigh, ár nAthair, a chruthaigh neamh agus talamh, gach ní infheicthe agus do-infheicthe,

A. impímid ort, bíodh trócaire agat orainn, éist linn, naomhú sinn agus cosain sinn.

V. A Dhia Naofa, a Íosa Críost, Aonmhac an Dé Bheo Naofa, **A. impímid ort, bíodh trócaire agat muid agus slánaigh muid.**

V. A Dhia an Spioraid Naoimh, aon le hAthair agus le Mac,
A. gu bfuil trócaire agat orainn, solais agus treoraigh sinn

V. A Thríonóide Naofa, A Dhia Naofa Aonair, is tusa an tsíocháin, an tSlí, an grá, an eagna, an fhírinne, an tAiséirí, an solas agus an bheatha,

A. gu bímid ag guí ort, bíodh trócaire agat orainn agus bí i do rial orainn;

(Is féidir iad seo a ghuí ar a seal)

Flaithis Naofa Chríost, an tAonmhac de chuid an Athar Síoraí; Flaithis Naofa Chríost, den Chonradh Nua Síoraí;

A Íosa Críost Naofa, ar son anamacha nach féidir a fhuascailt, d'fheall tú fuil ar Shliabh na nOlóg; A Fhuil Naofa Chríost, a doirtíodh le linn an chrá croiche;

Doirte amach le linn na Corónach Droighneach;

Flaithis Naofa Chríost, a shnígh ón gCroí Naofa ar an gCrois;

Fola Naofa Chríost, atá i láthair i nSacraimint an Altóra;

Fola Naofa Chríost, deoch agus glanadh anamacha; Fola

Naofa Chríost, buaiteoir na ddeamhan uile; Fola Naofa

Chríost, síocháin agus lúcháir gach croí;

Fola Naofa Chríost, slánú na n-othar agus na marbh; Fola

Naofa Chríost, fuascailt na n-anamacha bochta ón bPurgaim;

A. Impímid ort, saor sinn;

V. A Thiarna agus a Dhia Naofa, a Íosa Críost, ár Rí agus ár Slánaitheoir, a thógann peacaí an domhain uait,

A., impímid ort, bíodh trócaire orainn agus éist linn.

V. A Thiarna agus a Dhia Naofa, a Íosa Críost, a Rí agus a Shlánaitheoir, a bhaineann peacaí an domhain uait,

A. Impímid ort, bí trócaireach orainn agus bíodh réim agat orainn.

V. A Thiarna Naofa agus a Dhia, a Íosa Críost, ár Rí agus ár Slánaitheoir, a thógann peacaí an domhain uait,

A. Guinimid ort, bí trócaireach orainn; tabhair dúinn do shíocháin, do neart agus do ghrá.

A. A Dhia Naofa Uilechumhachtaigh, ár nAthair sa Pharthas, molaimid, glóraímid, adhraimid agus tugaimid buíochas Duit. Tá Do Ríocht Naofa inár measc cheana féin.

A Íosa Críost Naofa, glan sinn, le do thoil, dár bpeacaí trí do ghoin naofa agus trí do Fhuil naofa, phraghasach, ionas go gcomhlíonfaimid do thoil agus go n-éireoimid naofa.

Tugaimid buíochas Duit as Do shlánú. **Amen.**

Ár nAthair...

Molaimid Tusa,

A Mhuire, an Mhaighdean Naofa...

† Tugaimid onóir Duit, ...

Machnamh ar an Fhuil Phrasúil le linn an Chomaoine

'An té a itheann mo chnámharlach agus a ólaíonn m'fhuil, tá an bheatha shíoraí aige, agus déanfaidh mé é a aiséirí ar an lá deiridh' (Eoin 6:54).

'Aon uair a itheann sibh an t-arán seo agus a ólann sibh an chupán seo, is ea a fhógraíonn sibh bás an Tiarna go dtiocfaidh sé' (1 Corantaigh 11:26).

'Nach áille an rud é imeacht ón saol seo chun Dé, agus éirí as an nua ann. Is é an t-arán Dé sin atá uaim, is é sin feoil Íosa Críost; agus mar dheoch, is é a Fhuil Luachmhar atá uaim, is í an grá neamhbhásmhar í' (Naomh Ignáid Antaioige).

'Cosúil le fíniúin, tugaim toradh milis cumhra chun cinn; agus iompraíonn mo bhláthanna toradh glórmhar uasal' (Eccl 24:17). Is iad torthaí na fíniúine, is é sin an Mhaighdean Bheannaithe, ná fíonchaora agus fíon, is iad sin Corp agus Fola Chríost. Is í Fola Chríost an fíon mín, a thagann ó bhláth na fíniúine, a rugadh ón Oighean Bheannaithe (Naomh Albert Mór).

'Tar, a Thíodhlac, gualán loisneach mo Shlánaitheora, glan m'bhéal, cuir lasadh ionam leis an ngrá a thug Thú ar láimh don bhás.

Tar, a Fhola, a doirtíodh amach as grá; sile isteach i mo chroí, a shruth loisce! A Shlánaitheora, seo, mar sin, do Choll, an Coll céanna a trasnaíodh leis na créachtaí. Aontaím mé féin le do chuid créachtaí go léir; tríothu, doirt do Fhuil amach ar mo shon" (Bossuet).

'Díreach mar atá bia agus deoch don chorp, is amhlaidh atá solas na fírinne agus na glóire agus tuile an ghrá don anam; agus i gCríost, freagraíonn a fheoil dhaonna go beacht don éadach radanta glóire a bhfuil sé gléasta leis ina nádúr diaga, agus a fhuil dhaonna don sruth beatha agus grá a bhrúchtar amach as a Chroí diaga. Dá bhrí sin, trí pháirt a ghlacadh ina fheoil, soilsítear sinn le solas na fírinne síoraí, trasfhoirmítear agus athraítear sinn lena ghlóir; agus ina chuid fola, doirteann sruth na beatha síoraí agus an ghrá dhiaga isteach inár gcroíthe. Tríd an gcumhacht dhiaga atá ina gcónaí i bhfeoil an Tiarna, athraítear ár n-anamacha i ndealbh a ghlóire diaga, agus ár gcorp i ndealbh a ghlóir aistrithe féin coirp, díreach mar a líontar ár n-anam agus ár gcorp le beatha neamhbhásmhar Dé trí chumhacht an Spioraid Naomh a shníonn ina chuid fola."

IX. Féile Fola Preasiúsa ár dTiarna agus ár nDia Íosa Críost

1ú rang – dearg

Is féile fuascailte í Féile na Fola Preasiúla, agus ní féidir linn a ndóthain buíochais a ghabháil as riamh. San uisce agus san fhuil a shnígh as gortú taoibh an Chrosaithe, chonaic daoine i gcónaí an sruth beatha diaga-dhaonna a shníonn síos ón gCros tríd an Eaglais sa Baisteadh agus san Eocairist, agus a shroicheann gach duine le haghaidh glanaithe, naofaíochta agus an aontais is doimhne le Críost.

Ach meabhraítear dúinn freisin an fhuil íobartha a thairg an tArd-shagart, Íosa Críost, don Athair neamhaí mar shíothlú ar an peacaí an domhain. Iarrtar orainn sa véarsa Comaoineach, i gcumhacht Fola Chríost—a fhaighimid i gceiliúradh na hAifrinn mar ghealltanais fuascailte—a bheith réidh dá theacht ag deireadh an ama. Tugtar ar gach duine againn a chruthú, lenár saol ar fad, nach doirteadh Fola Chríost as aisce'

Ainmníocht an tIntróitis Apac 5:9–10

A Thiarna, fuair tú slán sinn le do chuid fola ó gach treibh, teanga, pobal agus náisiúin, agus rinne tú ríoghacht dinn dár nDia.

Salm 88: Canfaidh mé go deo faoi thrócaire an Tiarna; le mo bhéal fógróidh mé do dhílseacht ó ghlúin go glúin.

Tugaimid onóir don Dia Uilechumhachtach Tríonóideach Naofa, an tAthair, an Mac agus an Spiorad Naomh. Glóire...

Urnaí an Lae

A Dhia uilechumhachtach síoraí, cheap tú d'Aon-ghinmhac mar Shlánaitheoir an domhain agus roghnaigh tú go ndéanfaí athmhuintearas linn trína fhuil; mar sin, deonaigh, impímid ort, go dtabharfaimid ómós do phraghas ár slánaithe i gceiliúradh searmanais agus, trína chumhacht, go gcosnófar sinn ó urchóidí an tsaoil seo, ionas go bhfaighimid áthas síoraí ina thoradh ar neamh: trídsean, Dia Naomh, Íosa Críost, ár Rí agus ár Slánaitheoir.

Léamh – Eabhraigh 9:11–15

as Litir Naomh Pól an tAspal chuig na hEabhraigh. A bhráithre! Tháinig Críost mar Ard-shagart na beannachtaí [neamhaí] atá le teacht.

chuaigh sé isteach sa phuball [neamhaí] is uaisle agus is foirfe, ní le lámha an duine—is é sin le rá, ní de chuid an tsaoil seo—ní le fuil gabhar agus tarbh, ach lena fhuil féin, uair amháin agus go deo isteach sa Naofacht Naofach, agus an fhuascailt shíoraí bainte amach aige. Óir más ea go nglanann fuil na n-asal agus na mbó, agus luaithreach na heirmeog, iad siúd atá éillithe, ionas go gcaitear glan sa cholla iad, is amhlaidh is mó a ghlanaídh fuil Chríost ár gconsaois ó oibreacha marbha [peacaí], ionas go ndéanfaimid seirbhís don Dia beo? Dá bhrí sin, is é Meánóir an Chonartha Nua é, ionas go bhfaigheadh na daoine a nglaoitear, trína bhás—a d'fhulaing sé ar son fuascailt na bpeacaí a rinneadh faoin gcéad chonradh—an oidhreacht shíoraí gheallta in Críost Íosa, ár dTiarna.

De réir a chéile – 1 Eoin 5:6; 7–8

Is é Sé, Íosa Críost, a tháinig le huisce agus le fuil—ní le huisce amháin, ach le huisce agus le fuil. Tá triúr ann a thugann fianaise sa neamh: an tAthair, an Briathar agus an Spiorad Naomh; agus is aon duine iad an triúr seo. Agus tá triúr ann a thugann fianaise ar an talamh: an Spiorad, an t-uisce agus an fhuil; agus is aon duine iad an triúr seo.

Ailelúia, ailelúia.

Alúia, alúia.

M. Má ghlacaimid le fianaise an duine, is mó fós fianaise

Dé. Alleluia.

I nAifrinní gealltanais

Le linn Réamh-Charghais agus an Charghais

In áit véarsa an Alleluia, tagann an Tractus i ndiaidh an

Ghrádúil: Eph 1:6–8; Rom 3:24–25

Tá fabhar léirithe ag Dia dúinn ina Mhac ionúin; ann a bhfuil fuascailt againn trína fhuil: **V.** Maithiúnas na bpeacaí, a bhuí le saibhreas a ghrásta, a dhoirt sé amach orainn go flúirseach. Táimid fíoraithe saor in aisce trína ghrásta tríd an bhfuascailt atá i gCríost Íosa. **V.** Chuir Dia i láthair é ina chuid fola mar íobairt shíothlúcháin, atá éifeachtach tríd an gcreideamh.

Le linn shéasúr na Cásca

In ionad na véarsaí de réir a chéile agus an Alleluia, canar na hantaifóin seo a leanas:

An chéad véarsa Alleluia Apac 5:9 Alleluia, alleluia. **V.** Is fiú thú, a Thiarna, an scrolla a ghlacadh agus a shéalaí a bhriseadh; óir maraíodh thú, agus le do chuid fola fuair tú fuascailt dúinn do Dhia.

An dara véarsa Alleluia – Sír 12:13

Alúia. **V.** Beidh an fhuil ina comhartha daoibh: nuair a fheicfidh mé an fhuil, déanfaidh mé neamhaird oraibh, agus ní thiocfaidh an phlá a thugann an léirscrios chun bhur dtí. Alúia.

Cuirtear dhá Alleluia leis an Introit; faigheann an tOfráit agus an Chomaoine ceann amháin an ceann.

An Soiscéal: Eoin 19:30–35

Dar le Eoin. Ag an am sin, tar éis don Íosa an fínéagar a ghlacadh, dúirt sé, 'Tá sé déanta.' Ansin chlaon sé a cheann agus thug sé suas a anam. Chun nach bhfanadh na coirp ar an gcrois i rith an tSabóide, d'iarr na Giúdaigh ar Phailáit a gcosa a bhriseadh agus a gcorp a thógáil anuas. (Óir Lá an Ullmhúcháin a bhí ann, agus Sabóid mhór a bhí sa tSabóid sin.) Tháinig na saighdiúirí agus bhris siad cosa an chéad duine agus an duine eile a croiseáladh leis. Ach nuair a tháinig siad go hÍosa, chonaic siad go raibh sé marbh cheana féin; mar sin níor bhris siad a chosa, ach sháigh duine de na saighdiúirí a thaobh le lann, agus láithreach d'éirigh fuil agus uisce amach as. An té a chonaic é seo [Eoin] tugann sé fianaise air, agus fíor í a fhianaise. Creideamh

Ainmníocht na hOfir – 1 Corantaigh 10:16

Nach comhroinnt ar fhuil Chríost é an chupán beannaithe a bheannaímid? Agus nach comhroinnt ar chorp an Tiarna é an t-arán a bhrisimid? Salm 115

Urnaí ar na hOfair

Guímid, trí na rúin dhiaga seo, go dtiocfaimid i láthair Íosa, Idirghabhóir an Chonartha Nua, agus go n-athnuafaimid ar d'altóir, a Thiarna na sluaite, an spréachadh fola a labhraíonn níos deisbhéalaí ná fuil Áibhil, a ghlaigh ar neamh, ní chun fuascailte ach chun díoltais: Trísean, ár dTiarna Íosa Críost.

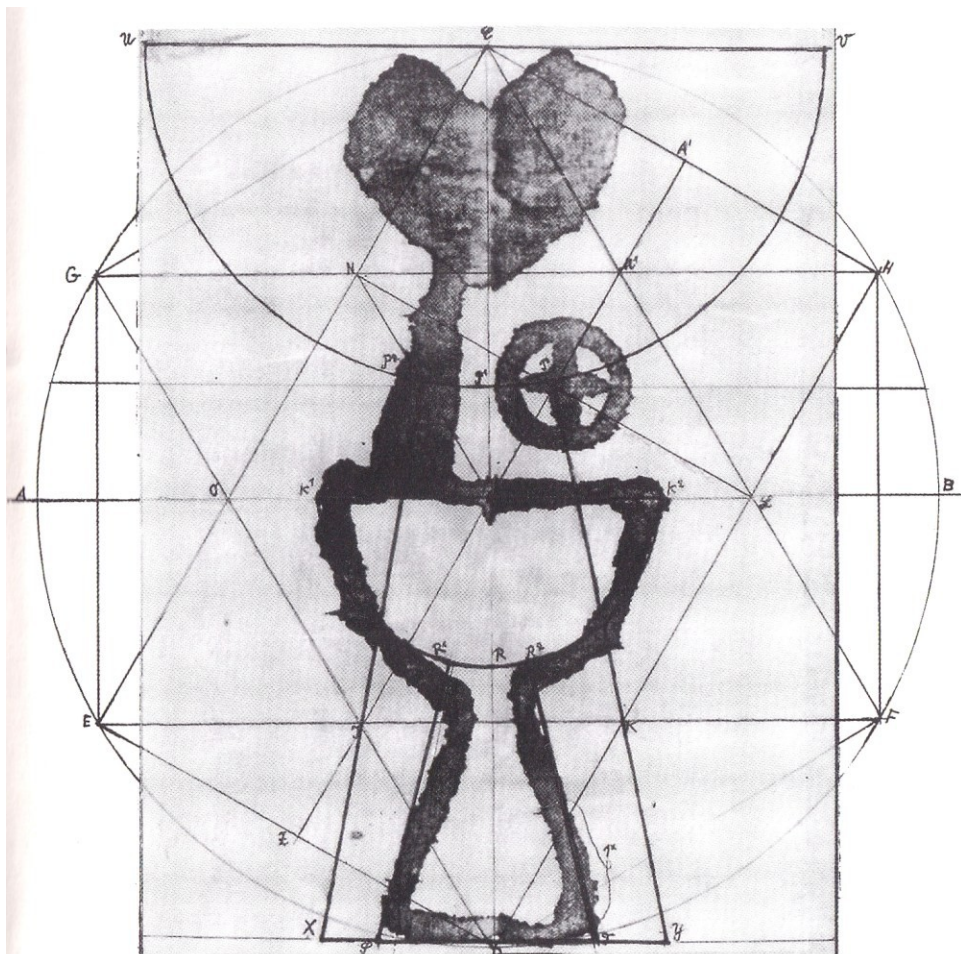
Réamhrá na Croise Naofa

Ainmníocht na Comaoine

Thairg Críost é féin uair amháin chun peacaí a lán a iompar; ag an dara teacht ní bheidh baint ar bith aige le peaca: tiocfaidh sé chun slánaithe orthu siúd atá ag feitheamh air.

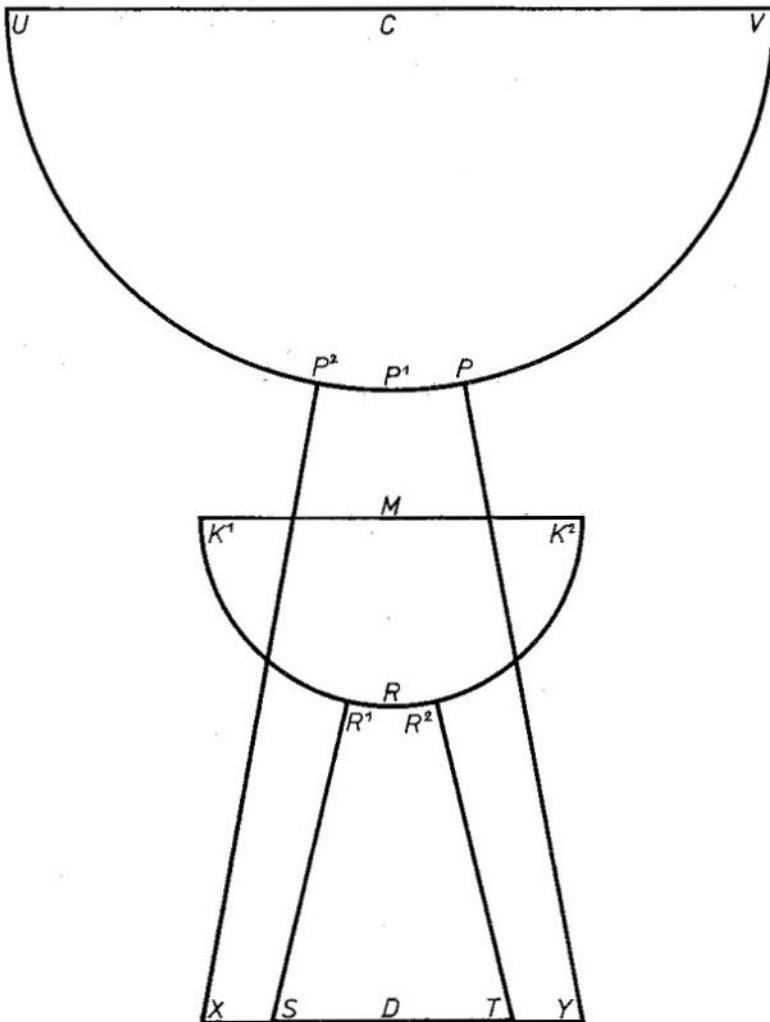
Urnaí Iar-Chomaoineach

A Thiarna, tar éis dúinn a bheith inghlactha ag an mbord naofa, tarraingímid go lúcháireach uisce ó fhoinsí an tSlánaitheora; anois guímid: go mbeadh a fhuil ina foinse dúinn a shníonn isteach sa bheatha shíoraí: trí ár dTiarna Naofa agus ár nDia Íosa Críost, a mhaireann agus a rialaíonn in éineacht Leatsa i gcomhtháth an Spioraid Naoimh, O Dhia Naofa, ó shíoraíocht go síoraíocht. **Amen.**

X' 1. Mionsamhail den tSiombail Fola leis na marcálacha geoiméadracha A–B. Trastomhas an chiorcail a tarraingíodh timpeall na Siombail Fola: 27 cm. Radac M–A: 13.50 cm. – Méid iomlán na Siombail Fola: 27 cm. Airde an chailís: $\frac{1}{2}$ den airde iomláin: 13.50 cm. Ó bharr an chroí go himeall uachtarach an chailís: 13.50 cm. K–K: Leithead imeall an chailís: 10.20 cm (= an Cóimheas Órga). S–T: Leithead bhonn an chailís: 6.50 cm. - Trastomhas an óstaigh: + cr. S-T-H.-K,-K,- B'-S: Cruth an chailís bhig stílithe. X-Y-P-V-U-P"-X: Cruth an chailís mhóir stílithe.

1' Gearradh an chuid seo amach chun an smál fola a scrúdú. Institiúid na Leigheas Fóiréinsigh, an tOllscoil, 8ú, 12ú Samhain 1953. Toradh: 'Próitéin dhaonna i láthair, fuil is dóichí. Grúpa fola 0 nó substaint gan grúpa fola.' Tuairisc bhunaigh i seilbh an údair.

X, 2. An dá fhoirm chalice stílithe a ríomhadh go geoiméadrach: An Chalice Beag (Chalice Aifrinn)

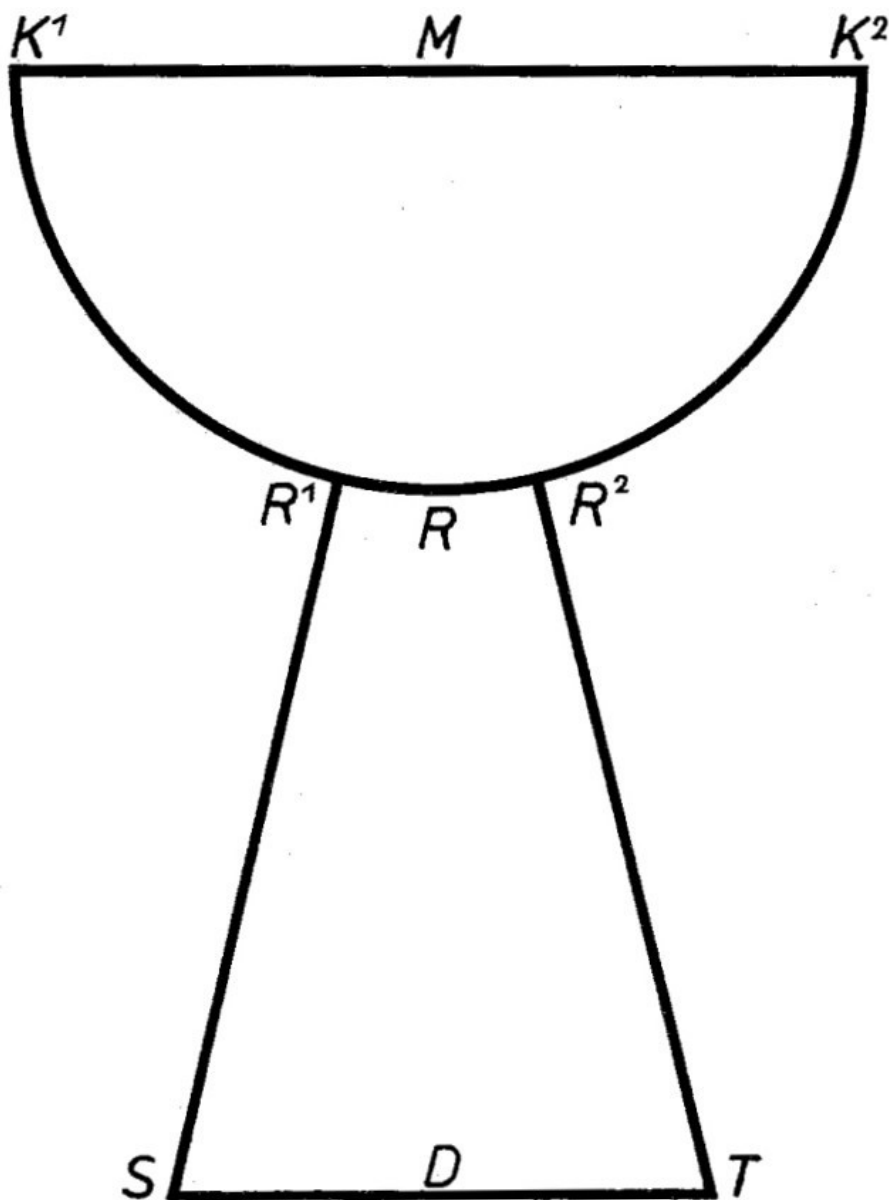
Airde iomlán D-M: 13.5 cm; Béal uachtarach an chailis K'-K': 10.2 cm; Bun an chailis S-T: 6.5 cm; Doimhneacht chupán an chailis M-Fl: 5.1 cm; Cnap an chailis B'-R": 2.5 cm; Airde bhun an chailis D-H: 8.5 cm.

Aonach mór (aonach comaoine)

Airde iomlán O-C: 27 cm; barrán uachtarach an chailis U-V: 20.4 cm; bun an chailis X-Y: 10.2 cm; doimhneacht chupán an chailis P'-C: 10.2 cm; cnap an chailis P'-P: 4 cm (trastomhas an t-arán naofa); Airde chos an chailis D-P': 16.8 cm.

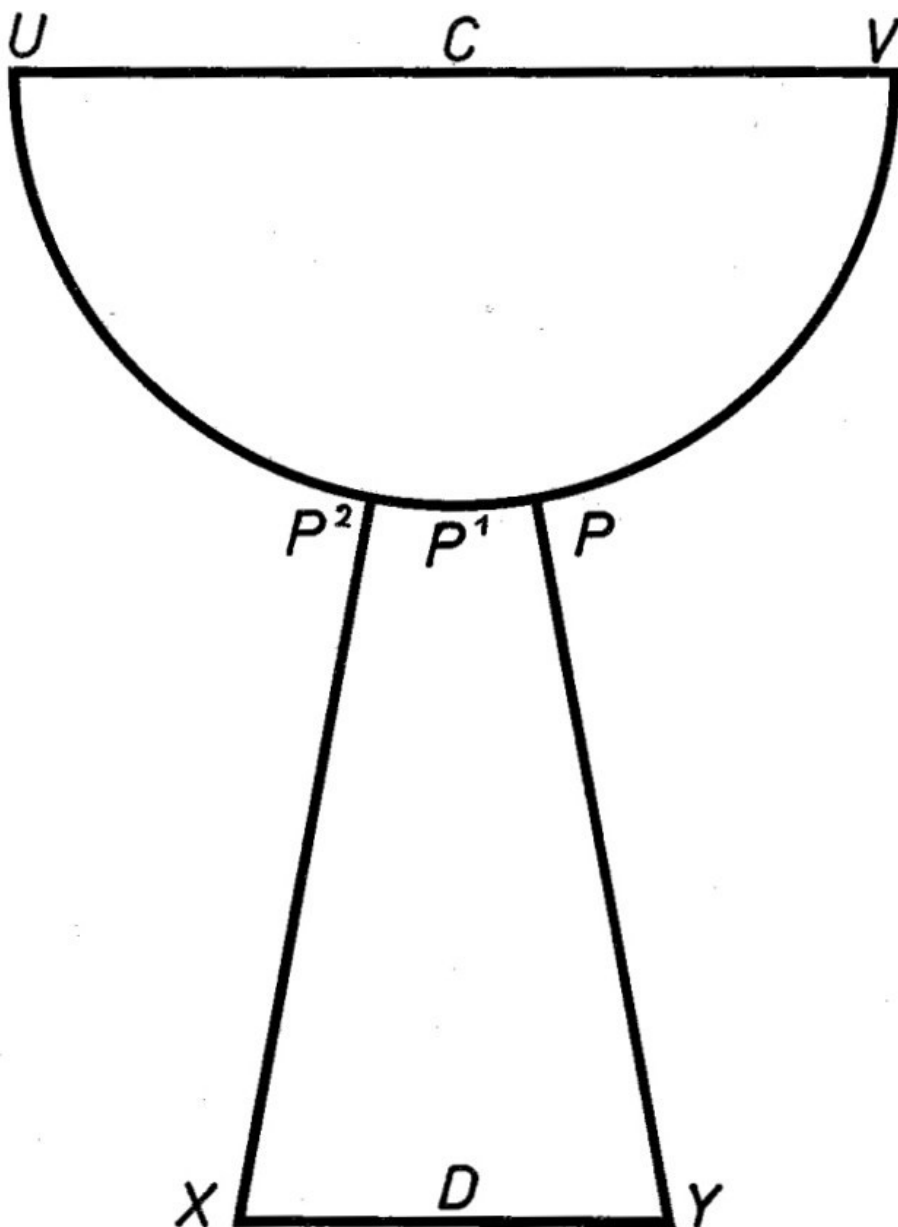

Téann an lár líne Z-A' trí lár an ósta ag an bpointe P. Roinneann an líne thrasannach N-L an dronuilleog iomlán sa chaoi is gur ionann an chuid uachtarach, níos lú NLHC agus trian den iomlán. Ag an bpointe P (lár an ósta) atá an cóimheas órga de fhad Z-A'.

4. Caipín

$S-T = 6.5$ cm; $D-M = 13.5$ cm; $K^1-K^2 = 10.2$ cm; $M-R = 5.1$ cm; $R^1-R^2 = 2.5$ cm.

5. Chailís an Chomaoine

X - Y : 10.20 cm; D - A : 27 cm; U - V : 20.40 cm; C - P^1 : 10.20; P^1 - P : 4 cm
(trastomhas an oighrín comaoine)

AEW thart ar 6 seachtaine sular cailleadh í.

AEW 'ag an tsuaimhneas' (3.00–6.00 i.n.) tar éis di Páis Chríost a fhulaingt. An t-aon ghrianghraf den chineál seo a ghlac a deirfiúr Maria grianghraf den chineál seo, tógtha tamall sular cailleadh í.

Moladh

de Fhuil Phrasúil Chríost

Molaim na créachtaí agus fuil an Uain, a leigheasann laigí mo choirp.
Molaim na créachtaí agus fuil an Uain, a leigheasann easláinte m'anama.
Molaim créachtaí agus fuil an Uain, a leigheasann laigí m'anama. Adhradh
d'Uan Dé, a dhoirt a chuid fola ar ár son i measc crá. Ina Fhuil tá an
chumhacht chun maithiúnais a thabhairt, ina Fhuil tá an chumhacht chun
glanadh, ina Fhuil tá an chumhacht chun fuascailte a dhéanamh, ina Fhuil
tá an chumhacht chun saoradh, ina Fhuil tá an chumhacht chun bua a
fháil, ina Fhuil tá an chumhacht chun athnuachana a dhéanamh, ina Fhuil
tá an chumhacht chun caomhnú. Dóibh siúd a chreideann i gcumhacht
Fhuil Íosa, níl aon rud dodhéanta.

Molaim fhuil an Uain, a ghlannann mé ó mo chuid peacaí go léir, ionas go mbeidh mé
chomh bán le sneachta.

Molaim fhuil an Uain, a ghlannann mé ó mo pheacaí go léir, ionas go mbeidh mé
chomh bán le sneachta.
srianta agus slabhraí an pheaca.

Molaim fuil an Uain, atá níos láidre ná mo chuid fola féin agus a athraíonn mé i
ngrianghraf Dé.

Molaim fhuil an Uain, a ghlannann mé ó mo pheacaí go léir, ionas go mbeidh mé
chomh bán le sneachta. Molaim fhuil an Uain, ina bhfuil cumhacht chun
mé a shaoradh ó mo Le briseadh saor ó cheangail agus slabhraí na
peaca. Molaim fhuil an Uain, atá níos láidre ná mo chuid fola féin agus
a dhéanann cosúlacht íomhá Dé díom.

Molaim fhuil an Uain, a ullmhaíonn an gúna bainise dom.

Molaim fhuil an Uain, a dhéanann gach ní, gach ní nua.
Halalúia! – Amen.

M. Basilea Schlink,
Deirfiúracha Mhuire, Darmstadt

Urnaí do Bhean Uasal na Fola Praghais

A Ríon Naofa na Cruinne, a Mhàthair ionúin. Ionatsa agus trótsa molaimid rúndiamhair iontach Fhuil Íosa, cumhacht mhór na síochána.

I ngrianchathair do Gheanmnaíochta Neamhloitigh, ghlac tú páirt i mbua glórmhar Fhola ár bhfuascailte; in éineacht le Dia Naomh, Íosa Críost, an Slánaitheoir, rinneadh Comh-Fhuascailteoir agus Máthair an chine dhaonna ar fad díot.

A Mhuire Naofa, i do shuíomh ardaithe agus cumhachtach, beirimid beannacht ort, a Bhean agus a Banríon na Fola Práinne: spréigh ár n-anama leis an Fhuil ghlórmhar neartmhar seo, ionas go sáróimid gach gaire de chuid an naimhde dhrochdhéil agus go dtéimid ar aghaidh le díograis naofa ar chonair na subhailce.

Scríobh ár n-ainmneacha sa Leabhar na Beatha leis an Fhuil seo, ionas go mbeimid, mar lucht adhrtha di anseo ar talamh, in ann an Fhuil Phreasiúil seo a mholadh i nglóir shíoraí lá éigin, in éineacht leat féin agus leis na daoine uile roghnaithe.

'Imprimatur', 12 Iúil
1960, Ordineireacht an
Ard-Easpaga, Salzburg

**Grásta agus trócaire, a Íosa Naofa, i mbaol an lae inniu;
clúdaigh sinn le Do Fhuil Phrasach.**

A Íosa, moladh agus beannacht ort, a shaor Thruaill Fhuil!

**Gráigh Dia Uilechumhachtach, a bhfuil sé ar intinn
aige tú a shábháil agus síocháin a
choinneáil ort**

Molaimid, grádaímid agus adhraimid an tDia Naomh Uilechumhachtach Tríonóideach, † an tAthair, an Mac agus an Spiorad Naomh, anois agus i gcónaí agus go síoraí.

Ní hé ach toil an Dé Naoimh an méid a dhéanaimid. Tugaimid buíochas don Dé Naomh go n-oibríonn Sé trínna agus go bhfuilimid in ann scríobh thar ceann na ndaoine uile.

Go gcuire an Dia an Spiorad Naomh solas ar ár gcuid agus ar chách lena sholas, agus go líonadh sé gach croí le síocháin, neart, grásta agus grá.

Bíodh Naomh Micíle an tArd-aingeal, lena naoi gcór aingeal naofa, ag faire orainn agus ag cosaint orainn i gcónaí.

Is iad naoimh Dé ár n-idirghuíftheoirí.

Is féidir leis an nDia Naomh Uilechumhachtach a thabhairt agus is féidir leis a thógáil uait. Tá a fhios ag an nDia Naomh cheana féin cad atá i gcroíthe na ndaoine agus cén chaoi a mbeidh siad amárach.

Is mian leis freisin fanacht i bhur gcroíthe i gcónaí, ionas go gcomhlíonfaidh gach duine a thoil, go sroichfidh siad an Páras agus go mairfidh siad leis an Dia Naofa go deo.

Faoi chúinse ar bith ní ceart do dhuine an Dia Naofa a shéanadh; is gá do dhuine maireachtáil i bhfírinne an Dia Naofa i gcónaí agus freastal air.

Is é ár nDia Tríonóideach Uilechumhachtach Naofa, † an tAthair, an Mac agus an Spiorad Naomh, an Fhírinne é féin, gan bhréag, gan bhród, agus níl aon aindiachas ann.

Dúirt sé liom uair amháin, J.: 'Caithfidh tú grá a thabhairt do pheacaigh agus fuath a bheith agat don pheaca'.

Is breá leis an nDia Naofa, ár Rí agus ár Slánaitheoir, gach duine. Is mian leis go saorfaí gach duine.

Agus is é sin ár toilneamh freisin: nach rachfadh aon duine go ifreann. Le timpeall 40 bliain **anuas**, táim ag scríobh urnaí don domhan ar fad saor in aisce, óir gheall an Slánaitheoir dúinn: 'Beidh do luach saothair mór sa Pharthas'.

Is mian leis freisin iad siúd a shábháil a chasann a gcúl ar an nDia Tríonóideach Naofa Uilechumhachtach—an tAthair, an Mac agus an Spiorad Naomh—agus níor cheart d'aon duine dhá mháistir a sheirbheáil.

An Dia Naofa Trócaireach, nó Sátan agus na déamhain.

Dúirt an Slánaitheoir: 'Níl aon anam gan peaca'.

Bíonn an bua ag a ghrá i gcónaí nuair a dhéanann daoine aithrí ar a bpeacaí ó dhoimhneacht a gcroí, óir is é an Dia Tríonóideach Naofa Uilechumhachtach grámhar dílis é.

Gan an Dia Naofa, ní féidir linn aon ní a dhéanamh agus ní féidir linn an bheatha shíoraí a bhaint amach.

Sin an fáth a bhfuil Dia Naomh de dhíth orainn gach lá, ionas go mbeimid in ann Grá a thabhairt dó agus go bhfanfaimid dílis dó i gcónaí agus go deo.

www.gnadenvolle-gebete.de

16 Samhain 2025
D-Forbach, Erbersbronn,
Julijana, Bernhard